

Трибуна містять
українського слова
на світі
американський сенс

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телефон: B'Erger 4-0807
4-0237
Телеф. УНІО: B'Erger 4-1016

Д. Галиччак

З Воскресенням Христовим!

Кожного року, рік річно, упродовж 59 років вітає У.Н. Союз своє членство й увесь український загаль з радісним святом Воскресіння Христа, Сина Божого. Вітає він своїх членів і в самих початках, коли їх ради були ще нечисленні, коли їх було тільки кілька соток, вітає і тоді, коли їх було кілька тисяч, вітає і тепер, коли кількість членства нараховується вже на десятки тисяч. Вітає він насамперед тих селянських синів і дочок, що творили тут першу українську імміграцію на американській землі. Вітає опісля і їх дітей, роджених уже в Америці. Вітає він по першій світовій війні й другу українську імміграцію, вітає тепер і третю, найновішу імміграцію тих, що були змушені московсько-більшевицьким налізником залишити свою рідну землю.

Вітає Союз своє членство в різні часи і серед різних обставин, і тоді, коли більшість з них працювала важко в копальнях вугілля, і тоді, коли вони вже дороблялись і їм ставало краще жити.

А разом з членством і українською спільнотою на американській землі У.Н. Союз вітає теж і повоєнений український нарід. «Шасливий ти веселий свят, повоєнений український нарід!» бажали члени Союзу на сторінках «Свободи» ще в 1895 році. І так кожного року, рік річно засіяли вони свої щирі Великодні побажання, свої гарячі молитви, бажаючи Свободі свого Божого, щоб допоміг воскресити повоєнений український нарід.

Засіяли члени Союзу ці побажання і тоді, коли Україна була під двома займанцями, і тоді, коли вона була поцятурована, і тепер, коли

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Борис Олександрів

ВЕЛИКОДНІ ДУМИ

Всесвітній день. Світузі топи
І небо золотом горить...
«Христос воскрес!» — співають дзвони,
Колішуть пісню блакити.

І кожен раз, як дзвоником гулом
Луняють асфальт слова, —
Як голос давнього — минуле
У нашіх думках оживає.

Настав день — і в дорозі туси
Розб'ясе променем сонцем
Із ноги крики і наруги
Ти вийдеш густим і щирим!

І не злоба, не дум мамони
У краю волі буде жить.
А тільки — Бог! Воскресні дзвони,
Великдень, сонце і блакить...

У сніго далек лінуть мрії...
О, краю сонця і степів,
Щоб загубити свої надії,
Ти доведи-дого так терпіти!

Але ніколи світло раю
Не погасало в шумі грою.
То ж вірою я, що й Ти, мій Краю,
Так рано вийдеш, як Христос!

Пантелеймон Ковалів

Смерть і Світле Воскресіння

Страшний тиждень — це особливо дорогий для нас час, бо він нагадує нам останній тиждень нормального життя на землі Ісуса Христа. Це був тиждень завершення тридцятирічної жертви Боголюдини мучиничною смертю на хресті.

Бог в образі людини зійшов на землю, щоб спасти людство. Своєю життям і наукою Він прокладав шлях до спасіння, творив чудеса, виявляючи своє милосердя і любов. Він був прикладом того ідеального життя, що для нього призначена людина. Все це викликало до Нього підозріння агентів римського уряду і жорстоку ненависть служки Ієрусалимського Храму. Після довгих переслідувань і випробувань Нього схоплено і обвинувачено в порушенні закону.

Це був останній тиждень Нього життя. Цей тиждень приніс Ному страждання і смерть на хресті. Він перетерпів усе це за паству людську, за те, що говорив правду і що він — Бог. Своєю Божественною природою Він виявив в усіх сил і величчю своїм світлим Воскресінням із мертвих. Сумні події і Страшний Тиждень давно вже були попереджені обіцянням перемоги Світлого Тижня. Здійснились Божі обіцяння, що Ісус Він послав іде через пророків: смертю переможемо смерть, і ніяка людська влада з Ним величчю силою не могла перекопати Ногого здійснити ці обіцяння.

Ми — наслідувачі Божественного Христа і тому маємо в собі події цього тижня, щоб ми могли стати переможцями, тільки через страждання і смерть Христа могли стати викуплення людства від гріха і смерті. Ця Божественна сила викуплення проявилася в акті Воскресіння.

Христос міг би уникнути страждань і смерті, як би Він відмовився від Свого Божества. Але Христос цього не зробив, Він мав мужність оголосити світові Своє Божество, навіть хоч би вмерти мав за нього. Таке мужнє поведіння Христа як Боголюдини — зміцнює в нас віру в Нього Божество, викликає і в нас мужність поділяти Ного страждання. Ми страждасмо в обороні людської гідності, що за неї Христос прийняв смерть на хресті. Ми страждасмо від тих, що не вірують в Христа і викривляють саму суть признання людини. Але ми знаємо, що ми не одні в стражданнях, що з нами Христос. Ми разом з ним ідемо в Гетсиманський Сад, підносимо разом із Ним і на Голготу, щоб по-

О. Зозуля

ПИСАНКА

(з книги спогадів)

... Як завжди, першу вістку про Воскресіння Христа подали давня Лава. За ними озвучала Св. Софія, потім Собор Володимирів, і в ту ж мить заглули дзвони по всіх церквах столиці. А хто чув, коли одноразово задзвонять в тисячу дзвонів різної величини і звуку, той на віки запам'ятає цю небесну симфонію. Саме тому, мені ще й досі чується ті урочисті мелодії дзвонів, що луною розносились — десь в глибині темного неба.

І, ось під час цієї небесної симфонії, я зривався з ліжка, одягався і кудею вилітав на вулицю, де на мене чекали мої малі друзі. Усім нам хотілося у цю святю ніч обійти усі Храми, але їх сотні...

Свій обхід починали ми з Володимирського Собору. Далі йшли до Софії, Михайлівського монастиря потім до Андрієвського Собору, а вже звідти йшли на Подол. Хоч усім величчям людський натоп не давав нам добратися в середину церкви, але ж ми були до краю раді, що це торжество проходить не без нашої участі.

Нам дуже подобалося, що ще вчора біля кожної церкви вся територія заставлена кошиками з свяченням. Тисячі свічок горіли біля тих кошиків: пахне воском, медом... З глибини церкви, крізь відчинені вікна доноситься урочистий спів: «Світиса, світиса, новий Ієрусалиме...» — І ці зворушливі слова повторює тисячний натоп, що сто-

СИЛА ТРАДИЦІЇ

З нагоди всіх наших релігійних і національних святкувань нам завжди приходиться тільки дивуватися і подивлятися, яку незмірно велику і спасенну силу мають наші традиції. Сміло можемо твердити, що цим нашим релігійним і національним традиціям ми, як народ, у великій мірі завдячуємо наше життя. В найчорніших годинах нашої історії ці традиції були для нас часто останньою дошкою рятуку, не давали нам розгубитися в темряві неволі та були для нас панцеєм проти всіх ворожих атак на нашу духовність, наше національне «Я». Що більше, ці традиції були для нас часто не тільки пасивною обороною, але й успішною протипанцею на ворога.

На це маємо безліч прикладів в історії, від самих її початків. Родинні, громадські, релігійні, народні, культурні, побутові і тим подібні традиції нашого народу завжди були з одного боку джерелом надихнення і творчості, а з другого боку джерелом сили і протипанцею проти всіх ворожих наступів. Ворожі навчали розбивали державні форми українського народу, нищили матеріальні добра і надбання, але завжди були безсилі проти сили українських традицій. Ворог накидував народі свої порядки, але не міг йому накинати своїх звичаїв; руйнував святині, але не міг зруйнувати віри народу; укалював закони, але вони ніколи не приймалися інакше, як насильно. В кожній руйні українського життя зберігалася іскра українських традицій, яка раніше або пізніше розгорілася вогнем відродження.

В чому криється та непереможна сила українських традицій? Думасмо, що головне в тому, що вони випливають з глибини народної душі і народного характеру. Наш народ творив ці традиції, вкладав в них свою душу і тому вони йому такі дорогі. Ми не були ізолювані від світу, ми приймали найкращі зразки культурних досягнень інших народів, але перетоплювали їх у вогні власної душі і власного життя та влітали їх у вінок власних досягнень. «І чужому наукається, свого не цурається» — оформив цей процес наш національний Пророк.

Чудодійну силу національних традицій ми маємо можливість спостерігати теж тут в новій Батьківщині. Можна твердити, що ці наші релігійні і народні традиції зберегли нашу американсько-українську громаду та одушевили її творчістю, яка дала великі результати. Щоб могли молитися та святкувати в своєму традиційному обряді, перші наші піонери на цій землі будували хай і скромні храми Божі, хоча навколо них ще були величаві інші святині. Вони будували народні домівки, щоб могли продовжувати свої національні традиції, хоча могли користатися з великих інших культурних і розважкових можливостей. Майбутній досвідник виявить, коли, яку величезну роль в збереженні нашої спільноти на цій землі мали ці традиції, які пісні і танці, колядки, щедрівки, гайки, писанки і навіть борщі та вареники. Ми знаємо, що власне до цих релігійних і народних традицій це найбільш прив'язані молоді наші, народжені на цій землі вже першою, другою і в деякій кількості третью генерацією. Що більше, ми бачимо, що ці традиції здобувають собі щораз більше признання і уваги теж серед американського загалу й навіть поступово серед нього приймаються. Ми бачимо, що ці наші українські традиції, звичаї і обряди, це наші великі культурні досягнення, які зміло можуть увійти в загально-людську кулію в урну скарбниці і записати в ній українське ім'я.

Ці міркування насуваються у зв'язку з «нашим» Великоднім. Ми зробимо велику прислугу самі собі і нашим нащадкам, ми зробимо цю прислугу нашому народові і цивілізованому світові, як зберігатимемо наші традиції живими, як вони будуть не тільки на сцені, але й в нашому домі і в нашій громаді, як ми їх ілюстратимемо та вдосконалювати. Ми маємо на це всі можливості на цій вільній землі і це є нашим обов'язком тим більше, що всі ці наші традиції, що нашу народну душу невинно намагася знищити жорстокий ворог на рідній українській землі.

Іван Баденко

В ритмі єдиному

Тут ми й зупинимось!.. Пахне сосновий ліс, сонцем пригрітий, випромінюють скелі тепло, і річка блищить, ген, у долині... Сядем на кручі — ніби й немає нас зовсім, бо ми живемо в тій хвилі, як оті скелі, той ліс і та річка...

І пригадалось: це за дитинства я до природи був дуже чутливий. У грудях було щось архаїчне, і згадуєш пізрозумілі слова: «Ім же вся биша»... І за пустельників згадував був, що падали, землю цілували екстазом, і серце від щастя в мені завмирало...

Сьогодні сонце у моїх грудях родить трампліна. Шепоче вітер, дихають скелі, валять, кличуть безмежні далі, і я зливаюсь з життям єдиним!

Навколо постали величні картини: в ритмі космічному, в ритмі єдиному творить і нищить закон один!

Бачу: формув тумани космічні, родяться зорі, сонце, планети. Бачу, як гори ростуть аж під хмарами, як океани й знов зникають... Бачу людей у печерах, в палацах, пишні храми і криваві бої, тишість і гордість, любов і непамять, ласку й жакобу, милість і гнів...

В ритмі єдиному, в колі одичному, в русі спіральному вєсвіт в мені!.. Бачу людство в світі і в тьмі, Богу подібне і Сатані!..

Бачу з Тихого Спаса страждання, наше з Богом єднання!..

Пахне сосновий ліс, сонцем пригрітий, дихають скелі тепло, річка блищить у долині...

НА ЕКРАНИ ПОДІЯ

Повільно ріки Мізурі в стейті Айова увійшли в свою найбільшу критичну фазу, як нові дощі підняли рівень води до понад 30 стіп. Федеральні, стейтові і місцеві власті роблять розподільні заходи в місцевостях Омага та Каушінг Блофс, щоб зберегти повінь, скріплюючи гати. В акції бере участь військовий.

В Нью Йорку відбулося прийняття стейтового комітету Демократичної партії для Аврелла Гаррімана, теперішнього директора Акту Власної Безпеки країни. Президент Труман надіслав привітальне листа, в якому високо оцінює заслуги Гаррімана для країни.

Чарльз Совер, секретар торгівлі та керівник захопленої урядом сталевий індустрії, скликав на сьогодні конференцію виконавчих представників тої індустрії. Згодуються, що Совер в імені уряду обстоюватиме підвищення плати робітникам сталевий індустрії, щоб в той спосіб поладити конфлікт і відвернути загрозу страйку та привернути нормальні відносини в тій важливій ділянці країнового господарства.

Президент Труман на окремій пресовій конференції у Вашингтоні виявив причини своєї відмови від кандидатури на перелібр президентом країни, вважаючи, що жадна людина не є незаступима на будь-якому посту, включно з постом президента.

Після реєстрації Чарльза Е. Вилсона за посту директора Юра Оборонної Мобілізації у Вашингтоні серйозно розглядається можливість ліквідації тої важливої агенції. Її функції малі б перебрали Адміністрація Оборонної Продукції.

Аліантські п р е д ставники на конференції в Памундунг на сиріві перемир'я в Кореї погодилися, щоб штабні старшини знову почали тасмі наради в справі вимини полонених. Ці переговори були перервані перед двома тижнями, щоб обидвом делегациям дати можливість порозумітися зі своїми урядами в справі есенуального компромісу, бо аліанти намагали, щоб репатріації полонених відбувалася тільки на добровільній базі, а комуністи обстоюють примусову репатріацію всіх полонених.

За одинадцять днів увійде в силу мирний договір з Японією і тоді ця країна матиме право робити заходи в справі її членства в Об'єднаних Націях. Проте, японський уряд ще досі не рішився чи він має збільшити кількість тих країн, проти членства яких в ООН спротивляються Совєти.

Члени Федерального парламенту Західної Німеччини з

ТРАДИЦІЙНИМ ВЕЛИКОДНІМ
«ХРИСТОС ВОСКРЕС»
вітають
ВСІХ УКРАЇНЦІВ
РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ «СВОБОДИ»

БАГАТО РАДОСТІ І ШАСТЯ
В ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
усім своїм Членам та всьому Українському
Громадянству
ГОЛОВНИЙ УРЯД
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СВОБОДА
UKRAINSKYI SHODENNIK

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Re-entry as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879 Pending

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА" P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Великдень. Ми обходимо його кожного року з тими самими почуваннями і з тими самими надіями, хоча й не завжди в таких самих обставинах. Велика річниця і її велика символіка вже самі по собі викликають якісь інші святишіші драгани душі, просяноють навіть найбільш закамарений небосклин нашого особистого чи спільного життя новими надіями, бо скріплюють віру в справедливість і вічність.

Великдень обходимо кожного року і кожного року з однаковою дбайливістю приготуємося до нього, наскільки нам це дозволяють наші скромні обставини. Відповідно дбайливо підготуємо до Великодня свято, рясно ту святкову атмосферу і той святковий настрій, на тлі яких великодні дзвони грають ще більш величаво і ще більш вродливо воскресну пісню.

Різні народи мають різні звичаї святкування, як різно ж і підготовки до них. До правдивих українських звичаїв і підготовки до Великодня завжди належало дві головні справи: "вибилення" хати і сповідь. З особистих переживань або з оповідань, усі ми знаємо, з якою дбайливістю наш народ на рідній землі, коли мав на це можливість, виконував власне ці дві головні підготовки до Великодня. Під час великого посту, безпосередньо перед Великоднем, дбайливі господарі заглядали в кожний кутку своєї хати, заліплювали діри, викидали все зайве, білили стіни, мили вікна, робили напівправду — скажіть — б генеральною чистку, щоб зустріти Великдень. Такий сам порядок робив кожний сам зі собою. Приготувавшись до сповіді, просив прощення в усіх, кому зробив кривду, чи обидув, подавав руку до згоди сусідові, прощав сам усіх і в усіх прощення просив та робив основний іспит совісті і всі свої прогріхи та провини говорив на сповіді, ревни обіцяючи поправитись. Нічого дивного, що на тлі такої душевної і хатньої чистоти Великдень був насправду великим днем.

Цей прекрасний звичай української людини міг би мати ще більш спасенні наслідки, як би його так живцем перенесли на нашу спільноту, її групи та інституції. Усі ми з великою тугою очікуємо нашого національно-державного воскресіння, змагаємо до нього, але як так важко його досягти? Можливо тому, що ми не робимо до нього цієї найбільш основної підготовки: не чистимо нашої хати і нашої душі, хоч цілком певно і в одному і в другому випадку у нас прибиралося багато чого зайвого. Якби ми так бодяй раз перед Великоднем зробили основну перевірку наших установ і наших ідеологій, якби ми так могли здобути на мужність признатись до своєї помилки і признати правдивість іншого, якби ми облегшили своє громадянське і національне сумління дбайливою перевіркою наших дій і думок та щирим визнанням наших провин, якби ми бодяй раз в році потрапили теж в громадському розумінні бути тим митарем, що б'ється в груди та в свідомості

своїх провин не поважувся піднести очей до неба, ми цілком певно виконали б головну передумову для здійснення нашого національного Великодня.

Уявімо собі тільки, що в ці грізні часи наших національних страстей кожний з нас як громадянин, бодяй сам перед собою адариться в груди та признається до своїх головних національних гріхів: що не служив своєму народові завжди і не служив добре, що свого рідного по крові брата був би в ложці води вогни, що дбав про своє дочасне, забуваючи про вічне свого народу, що у від-

Іван Кедрич

ДВІ БАТЬКІВЩИНИ

Проблема двох батьківщин існує відколи люди почали мандрувати ситами й поселюватись на постійне у віддалених від рідного краю країнах, створювали собі там нову екзистенцію, привикали до тамтешніх відносин і звичаїв, — переймали їх та жили взагалі життям, пристосованим до нових умовин. З літератури й оповідань ми чували давно про "прибрана батьківщину" різних добровільних чи примусових вигнанців з дійсної батьківщини. Не перевириши цього процесу на власному досвіді, ми не здавали собі справи з поваги, гостроти і глибини цієї проблеми. Безкритично приймаючи до відома, що та чи інша країна стала для того чи іншого мандрівника "прибраною батьківщиною", він так поставився до неї або з відчуження та вирятуння з життєвих турбот, або з привички до нової країни поселення, привички, яка ставала тим актуальнішою і сильнішою, чим слабші ставали спомини, надієрелювані збутом часу. Кажемо свідомо про "мандрівників", бо "прибрана батьківщина" ставала проблемою саме не-політичних емігрантів.

Для цих останніх поняття батьківщини далеко глибше, бо полюблені не тільки з сентиментом, а з любов'ю кожний людини до тієї землі, що на ній вона вродилася і виростала, але вже також і певним окресленим політичним світоглядом, політичними зацікавленнями і політичними життєвими цілями.

І тому теж проблему двох батьківщин треба розглядати під кутом і сентименту і розуму. Відступивши чутливості індивідуальної удачі залежить більша чи менша гута за рідним краєм. С однойні, що живуть взагалі тільки споглядаючи свого минулого, відкидають усіх нових проблем, здрігаються на саму думку про поконечність вирішувати якусь справу буденності. С теж однойні, що для них кожний пережитий день — це вже замкнена сторінка, до котрої нічого не повертатися, тому всю свою увагу присвячують тільки щораз новим сторінкам, актуальним, вигодам нових днів. І поміж ними скрайніми людськими удачі, — поміж надмірним сентименталізмом та надмірним практицизмом чи реалізмом — з більшість людського роду, що поспівує в своїй

мошенні до свого народу та його потреб не визнавав жадної засади. Як тільки свою вигоду, або свою амбіцію, що кривив душою та серпанком великих фраз намагався закрити нужденість своїх дій та що теж в громадському розумінні грішив проти всіх Божих і народних законів та заповітів. А якби так за кожну одиницю зробили те саме теж всі партії і всі інституції, якби вони вичистили свою партійну чи організаційну хату та громадського сповіддю облегчили своє партійне сумління, якби вони простили і прощали пророки, тоді цілком певно наш національний Великдень прийшов би як самозрозумілий результат насправду дбайливої підготовки до нього.

Дам'я Горняткевич

"СВІТЛО СВЯТЕ"

Проф. Александер Брікнер (польськ) помістив на самому початку своєї вступної статті до польського перекладу "Слова о полку Ігоревім" (Краків 1928) ось які замітні слова: "Нікіа зі середньовічних слов'янських літератур не може поведичатись таким же мучотом, як українське Слово Ігореве". Але наше славне "Слово о полку Ігоревім" не є єдиним пам'ятником стародавнього слов'янства, яким ми можемо перед цим культурним світом поведичатись: сьогодні вже загально відомі наші найстарші літописи, добре ім'я України прославили теж численні чужинці своїми ентузіастичними описами власних подорожей по нашій прекрасній Батьківщині. Вистане тут задача хоч би "Описання України". Вона, таір який переложено на різні європейські мови, а далі "Мандрівку патріарха Макарія", описану арабом зі Сирії Алескисом Павлом, де автор цілий огляд том присвячує Україні. Тут згадує лише про найважливіші твори зі старої доби української літератури, до яких слід зачислити ще й такі справжні перлини, як "Поучення дітям" Володимира Мономаха, або "Паломництво до св. Землі" ігумена Даниїла. В чому полягає висока вагість цих творів, таїна їхнього чару? Вони є для нас неначе наша національна Біблія, з якої пізнаємо стародавню українську культуру, озолені чаром давноминутих віків, вслухаючись в священну мову Іхніх авторів, переподобних черців київських монастирів, слухаємо слів простих але яких глибоких своїм змістом!

Підім сьогодні за одним із них, за Данилом паломником, ігуменом чернігівської землі. Він відбув в рр. 1113—1115 подорож до Палестини, щоб там ходити слідами нашого Спасителя, цілувати землю, на якій спочивали його стопи, плакати на його гробі, а врешті запалити лямпадку з головах святої могили "за всі кривди наша і за всю Руську землю, за всі кривди Руської землі". Нижче подаю переклад одного з найцікавіших розділів книги Даниїла п. з. "Про чудотворне запалення святого вогню над Господнім Гробом."

"І ось, показав Бог блідому і недостойному рабу своєму монахові Даниїлові, що справді бачив своїми грішними очима, як сходить святий вогонь до животворячого Гроба Господа Ісуса Христа. Багато і інші паломники невірно розказують, як сходить святий вогонь: інші бо говорять, що Дух Святий сходить до Господнього Гробу, а другі кажуть, що все неправда; нічого тої не видно: ні голубів, ні блискавиць, і тільки невидимо сходить Зояа благодать і засвічується лямпадка над Господнім Гробом. Але про все розкажу, як бачив я то правді. В страстну п'ятницю після вечірні потирають Господній Гріб і вивають лямпади, що: над Господнім Гробом та наповнюють їх кадилком і олиєю без вої та вкладають світильники, але

не запалюють їх і так залишають незасвічені і запечатовані Гріб Господень в другій годині вночі; тоді гасять всі лямпади також по всіх церквах Єрусалиму. Тоді і я смиренний пішов у ту страстну п'ятницю в першій годині дня до князя Балдуїна і поклонився йому до землі; він же побачивши мене, прикликав до себе з любов'ю і сказав: чого бажав, ігумене Руський? — він знав мене добре і дуже полюбив, бо я сам був добрий та смиренний і не погорджував ближніми. Тоді я сказав йому: княже, молю тебе Бога ради, а з доручення Руських князів, хотів би і я поставити свою лямпадку над Господнім Гробом за всіх князів наших і за всю Руську землю та за всіх християн Руської землі. Тоді князь наказав мені доставити свою лямпаду і з радістю після свого двориння до настоятеля церкви Святого Воскресіння і до того, що завідує Гробом Господнім. Вони обоє, завідаючи і ключник Господнього Гробу казали мені принести лямпаду з маслом; я поклонився їм, пішов на базар і купив велику скляну лямпаду, налив до неї чистого олию і приніс до Господнього Гробу. Вже вечірною порою я прийшов до ключника; він відчинив мені двері Господнього Гробу і казав мені скинути взути та попровадив мене босого до Господнього Гробу з лямпадою, яку я ніс грішними руками й доручив мені поставити лямпаду там, де лежали пречисті ноги Господа нашого Ісуса Христа, а голова стояла лямпада від гробів при гробах поставлено лямпаду з обителі святого Сави і інших монастирів; такий їхній звичай, прийнятий по всі часи. Я поставив свою лямпаду на святому Гробі Господа нашого Ісуса Христа й поклонився чесному Гробові Господньому і поцілував із любов'ю та зі слезами в очах те святе місце, де лежало пречисте тіло Господа нашого Ісуса Христа; а вийшовши від святого Гробу, кожний із нас пішов до своєї келії. Другої днини, в страстну суботу в шостій годині дня збираються люди перед церквою Христового Воскресіння громадою, с там безліч паломників із Вавилонії, Єгипту, Антіохії, з усіх усюдів сходяться тоді для неможливо багато людей і запалюють всі місця біля церкви і біля Господнього Гробу; велика глота була тоді в церкві й довкруги церкви, а від тісноти не став відійти; і всі ці люди стояли з незапалимими свічками й ждуть на відкриття церковних дверей. В самій же церкві священники ждуть із вірними, аж доки не приїде князь Балдуїн зі своєю дружиною, тоді відчиняють церковні двері і стають виходити всі люди у великому натопі й скрізь буде їх повно: і в церкві і в палаті й довкруги Голготи як там, де знайдемо хрест Господній, вони не говорять нічого, тільки безперервно співають, Господи помилуй, а їх голови чупи по всьому місті; цілі струї сліз проливають там вірні, бо хоч би хто

(Закінчення на стор. 5.)

Гордій Мироненко.

ВЕСНЯНКИ НА ПОЛТАВЩИНІ

Зустріч — радісний привіт весни починався вже у березні співом веснянок.

Було загально прийнятим, що дівчата, доки не відговіється, на веснянки не приходили, а коли й була то участі у співах не брала.

Так повчали, наказували і цього пильнували колись батьки, дбайливі про мораль молоді. Переважно день на другому-третьому тижні Великоного посту молоді гуляли, тобто йшла до сповіді й св. Причаста, а відговівшись, починали співати веснянки.

У гарні, сонячні дні, коли з Чорного моря повіє пурпуровий вітерець, глибокі сніги хоч не рад, але щодень все більше починають таяти. Із стріх, бугрів і потічків з кожним днем все більше дзюрчать весняні води.

Початково у неділі та свята, а потім вже й щовечера дівчата збираються на таловинах, над кручами і на високих сходах вітряних млинів — щоб дали було видно, краще було чути — і безжурні й жартівливі, співали веснянки.

Як під час Різдвяних свят почато кулачками завше робили 12-15 літніх хлопців, так спів веснянок завше започатковували пискливі дівчата-діти.

— Весняночко, палляночко
Де ти зимувала?
У садочку на пенючку
Сорочечку прала;
Як напирала та й пошила.

Прийшло літо — в роботі
(Зносилася...)

У слід за дівчатками-дітьми збиравалися в селі гурти дівчат і на все село вигукуючи співали веснянки.

І. Виклик
— Ой видай я заспіваю
А ти догадайся — гу-у!
Хоч вечеряє, не вечеряє
Сиди поспішайся. — Гу-у!
А як сидіш вечеряти
То бери потрошку — Гу-у
Як зачнеш голосочок
То кидай і ложку... Гу-у!

II. Приспівка
— Уже весна, уже весна
Із стріх вода капле, (3 рази)
Та вже ж тому козаченку
(Або ім'я)
Мандрівочка пахне. (3 рази)
Помандрував козаченку
У чисте поле, (3 рази)
За ним біжить дівчинка:
(Або ім'я)
Вернися соколе! (3 рази)
Не вернуся дівчинку
Спішу у діброву... (3 рази)
Мандрівочка... колись, після
зимова, у січ-діброву, пізніше
з батоном, круторогими на Дін по
рибу, або у Крим по сіль, а за
останніх, передреволюційних часів,
з котомкою*) за плечима у Крим,
до німців-помічників на заробітки.

*) На Полтавщині "котомка" це
пильничник, а торба це у пастуха,
що на одному пасові вишастає че-
рез плече.

III. Приспівка

„Пливе човен води повен
Та все хлоп, хлоп, хлоп, хлоп;
(3 рази)
Біжить козак (або ім'я) до дівчини
Та все топ, топ, топ, топ.
(3 рази)
Не хвалися дівчиночко (або ім'я)
Червоним намистом, (3 рази)
Бо прийдесть доведеться
Намисто збувати, (3 рази)
Молодому козакові (або ім'я)
Тютюн купувати... і т. д. (3 рази)
Це одна з веснянок, які „по-
щастило" бути награвні на пла-
тінках, що є вже й в Америці.

IV. Жарт

— Пеле-пеле, мати біла
Та й вигнала з хати,
Іди, іди на вулицю
Веснянок співай.
А я вийшла на вулицю,
Стала у куточку.
Не смийте мене хлопці
За вишту сорочку.

V.

Перегукуючись, гуртки дівчат
дразняться і, жартуючи, співають:
— Ой на другій та вулиці
Дівка — чарівниця!
Закопали горічки кваші*)
Посеред вулиці.
Катерина закопала,
Щоб трістия напала,
А Наталка наварила,
Щоб не говорила.
Виквдалася Катерина
Що полотно бочка,
А як вийшла на вулицю
До лупа сорочка.

VI. Перегуки

Дівчата:
— Виквдалася Морозиха
Своїми синами,
(3 рази)
) Квашу варили звичайно тіль-
ки у Великий піст.

Повиходять на вулицю

То рівні з синями.
Хлопці:
— Виквдалася Горпиньона
Своїми дочками,
А як вийдуть на вулицю,
То рівні з квочками...
Бувало, що якась дівчина на
веснянки не виходила. Незадово-
лені цим дівчата тоді й співали:
— А у тітки Назарихи (чи інше
ім'я)
У синях калюжа,
Одна дочка Ганусечка
Увесь піст недуха.
Ой недуха, недуха,
Наважись вмерти,
Ой підіть приведіть
Від голоду смерті.
Як привели й ту смерть
Вона надулася,
Як привели козаченка (або ім'я)
Вона обнялася.
Дівчата, довідавшись, що я-
кийсь парубок закохався, або зби-
рається женитись, співали йому
на веснянках:
— Вітер віс, вітер віс
Жито полове,
На козака (або ім'я) лиха слава,
Що робить не вміє.
Ще робити, як робити,
А жать не нагнеться,
А як прийде темний вечір
З старостами шлетесь.
Ой хоч шлисся, хоч не шлисся,
Піди та й наймись
За заробітні чий воли,
Голубі жулани.
Шити мій рукавонька
А в полах,*) мережка,
А до мене чорнивої
Утоптана стежка.
Унадився козаченку (або ім'я)
Як кабан у жито (3 рази).
Поки йому сердешному
Печічки відбито. (3 рази)

Ой хто відбив, ой хто відбив —?

Наталчина мати, (3 рази)
Ой не ходи вражий сину
До мого дити. (3 рази)
Ой не ходи та й не насміхайся
Бо не віддам я за тебе,
Ледяного, простагого.
Та й не сподівайся...
Коли парубки йшли від дівчат
до іншого гурту, дівчата, жарту-
ючи співали їм:
— Наша кваша не вдалася,
Груші не вкипили
Наші хлопці подурили
І з вулиці побігли —
Як дівчата засміялись,
Вони знову повертались...
Збираючись розходитись, дівча-
та співали:
— Рано в ранці я вставала
Мичку микала та прала,
А серденько занудилося,
Веретене не крутилося.
Я ж думала буде мати
Та й за пражу-докоряти,
А матуся догадалася
Чому мичка та й не прялася.
Стривай мамо, іншу мичку
Не одну справду я мичку,
Сокіл милий мій присниться,
Веретене завертється.
Нитка рівна і тоненька,
Наблизьт вона сороченько,
Поки лесе сонце зійде,
Не один починок вийде"...
Більшість неспіваних весня-
нок після кожного куплету закін-
чувались вигуком: Гу-у!

Отже, як дилася, виблискуючи

на сонці, весняні води — так не-
примусово щедро, радісно і май-
же безуважно до пізньої ночі ли-
лася чарівна дівоча пісня — гімн
весні.
Ласкавий читачу! Коли доля
Вам вже не судила чути ці ве-
снянки, забудьте на хвилину хма-

родери, гук літаків і автових си-

рен. Замкніть на хвилину зрошені
потом і змучені пороком сажі та
митогіями реклами очі і полийте
думкою туди... в садок вишне-
вий... на Україну.
Політайте в її колись розлоге і
як куць червоної калени пишне
село. В село — скарбничку, де пе-
реховувався клад української на-
ції — її побут, пісня, традиція
і ноша.
Триста чи й більше в садах по-
топаючих творів. Вечірній весня-
ний спокій, тиша і подих збудже-
но від зимового сну природи.
Клепає з сукуватим кустором,
поторохуючи клепачкою, курить
ляльку й мовчазний іде селом.
Чарівний місяць, мов млинове ко-
ло, сходить, і церковні з позоло-
ченим хрестом, мов вартовий на
фортеці з піднесеним мечем.
Тридцять-сорок гуртів-хорів мо-
лоді в різних місцях одночасно,
що гурт то іншу пісню, співають,
перегукуючись, веснянку.
Це був могутній хорал україн-
ської весняної симфонії — хорал,
яким диригувала наснажена люб-
ов'ю українська душа і непере-
можна стихія нації.
Сторож, поторохуючи клепа-
чкою, обійшов кругом церкви і,
взявши за шнурок, видзвонив
одинадцять.
Аго-о-о... Діду Василю, від-
давайте кожну годину назад, ми
ще хочемо поспівати — іноді викри-
не один чи другий жартівливий
парубок.
Парубочко також гуртами
йшли селом, від гурту до гурту ді-
чат, співали звичайні народні пі-
сні та приглядалися, котра дів-
чина гордусь й на веснянку не ви-
ходить.

За це у ночі вони викрадали від

її двору ворота і заносили їх десь

у річку, ставок, провалили чи на-

віть на верх якогось будинку.
Це так і залосало „Занесли во-
рота" і шукали їх інші самі дівча-
та, а знайшовши, несли з то-
варниками селом до дову.
Іноді капосні хлопці робили це
ще й з інших причин, — як по-
сту за зраду і т. под., але робили
це тільки весною і тільки найдалі
десь до Великодня.
Так само й веснянки співалися
найдалі до Провід; натомість ве-
сняні забави молоді — гатілки про-
довжувалися ще й довго після
Великодня.
Останній тиждень перед Вели-
коднем, як і у вечір перед біль-
шим святом, як нап. Благовіщен-
ня, Хрестопоклонна неїля і т. п.,
співали веснянок і взагалі гуртів
гуляючої молоді (вулиця, як ка-
зали батьки) в селі не було.
Натомість проти неїлі співали,
але тільки після вечірні і не дов-
го. За цим слідували побожні
батьки, дбаючи про честь і добру
славу молоді.
З Великоднем, а вірніше після
Провід, вже приходила справжня
весна і весняні роботи в полі й
огороді.
Молодь, щораз частіше була
працею зморена і вечірній гуляні
у звичайні дні не було, а весня-
нок вже не співали зовсім.
Це вже починався час, коли зе-
ленів і цвів сал і гай, час весня-
них робіт у полі й огороді, час
якому так влучно відповідають
слова пісні „Ниченька — Виклик!":
— Вийди кохана, працюю
(Зморена
Хоч на хвилиночку в гай")
а мелодією своєю нагадують пісні
— Петрівки.

ВСТУПАЄ В ЧЛЕНІ

У. Б. СОЮЗУ!

1. Людям

РАДІСТЬ НАД ІСТ РІВЕР

Уперше до Нью Йорку я приїхав за два дні до Великодня. Прибув у туди невідомо. Саме в Страсний Четвер передчував, що і цей Великдень доведеться тулятися по чужих людях, як це було минулого року в Південній Дакоті, чотирнадцять вулиць було не-

ЗАНКЛИН У.Н.

ДО СКЛАДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ ТА ПОЖЕРТВ НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД У 1952 РОЦІ
\$10 — \$25 — \$50

УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ АМЕРИКИ!

Український Конгресовий Комітет проголошує відкриття третього оперативного року Українського Народного Фонду та зібрки Національного Датку й пожертв у 1952 році.

За нами ДВА роки існування та праці Українського Народного Фонду.

В 1950-му році збірковою акцією дала Нар. Фондові — \$102,540.40 В 1951-му році вона закінчилась сумою — \$130,188.89

Хоч нам не вдалося і в другому році досягнути суми \$250,000.00, як це намітив був Четвертий Конгрес Американських Українців, однак підсумки за два роки проречисто свідчать, що українське суспільство Америки зі зрозумінням та прихильністю ставиться до збіркової акції для Українського Народного Фонду.

Український Конгресовий Комітет складає щирі подяку всім Американським Українцям, що вплатили свій Національний Даток за 1951 рік! Зокрема-ж висловлює своє признання всім Філіям і Відділам Українського Конгресового Комітету, а також усім українським національним організаціям в Америці, які своєю збірковою працею причинилися до посилення жертвенності для Українського Народного Фонду.

Загальною відомою, що зібрані фонди йдуть на найпекучіші та невідкладні українські національні потреби, а саме: а) політично-визвольні, б) переселенчі й гуманітарні та в) культурно-наукові. Контрольна Комісія Українського Конгресового Комітету і Кураторія Українського Народного Фонду подають своєчасно до прилюдного відома докладний звіт із розподілу призначених фондів на загальні цілі.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ І УКРАЇНКИ!

За останні повосні роки багато в світі змінилось, але зовсім не поправилось, ні не змінилась на краще доля страждального українського народу на нашій старій батьківській землі. Навпаки, положення українського народу там погіршилось, а боротьба з комуністичними насильниками стала ще більше кривавою та ще обильнішою в жертви.

Погляньте на розвиток міжнародних подій за останній рік, а відкрите багаточисельно такого, що заставило Вас, зокрема ж коли звернете свою увагу на війну в Кореї, в якій таку переважачу участь беруть сини американського народу та від 1950 року проливають свою кров, щоби спинити імперіалістичний похід московського комунізму проти цілого свободного світу, а в тому й проти Америки. Усвідомте собі, що криваві змагання в Кореї йдуть за ті самі ідеали волі, за які десятиліттями й сотками тисяч кляли й клали свої голови найкращі сини українського народу від 1918 року по нинішній день. Ви, кровно з ним зв'язані, напевне не відмовите допомогти на його визвольну боротьбу. Найкраще це досягне со- лідарною і масовою підтримкою праці Українського Конгресового Комітету Америки.

Український Конгресовий Комітет, свідомий ваги грядучих подій, що можуть нас заскочити, а через те свідомий і неминучості нашого погітвіння, звертається до Вас із закликом виконати свій національний обов'язок і в цьому 1952 році.

Український Конгресовий Комітет вірить, що збірковою акцією для Народного Фонду в третьому році випаде далеко краще ніж минулих двох років і тим самим дасть спроможність усім покликаним до того українським політичним та громадським чинникам не тільки скріпити, але й підвостити працю для організації успішної допомоги українському народові в його визвольній боротьбі.

Збірка Національного Датку відбувається на таких самих підставах, як у минулих роках. Не забувайте, що час не стоїть, але бистро пливе. Всяке наше занедбання у відповідальній народній праці не все дається надробити.

Доля наложилась на Українців в Америці велике історичне завдання: допомагати кровним своїм братам у їхній боротьбі. Американсько-українська громада, що ніколи в критичних історичних хвилях не покрила себе соромом байдужості до горя старої Батьківщини. Не буде цього напевно і тим разом, коли положення Українського Народу найважче і настрашніше за часи всієї його історії.

Тому не відкладайте своєї допомоги з дня на день на такі важні національні потреби, але посилайте свій Національний Даток якнайшвидше на адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P.O. Box 721 Church St. Annex, New York 7, N. Y.

Український Конгресовий Комітет Америки.

Американським українцям — ПЛАТНИКАМ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ І ЖЕРТВОДАВЦЯМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ — та всім українським національним організаціям, приятелям і прихильникам

— бажас —

3 Великодніми Святами всього добра

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ
КОМІТЕТ АМЕРИКИ.

притульно, особливо коли надходить вечір з танцюючим по стінах світлом реклами. Довелося втікати у метушливі вулиці, але й там, у галасі різномовної юрби, охоплювала мене нестримна туга самотності. Я розглядаю фотію біля еспанських кін, блукаю плетивою вулиці китайської ділянки, вдихаю хвилюючий вітер океану, а всередині все більшає неспокій. Бездушні доми споглядали кожний тисячма віком і здавалося, що люди б'ються в них, як дошки в каміні непотрібної їм пристани.

І тоді прийшов Великдень. До цього свята вдома колись довго готувалися і воно приходило як полегша напружене чекання. Тоді, великої неспокійної ночі, люди відчували наявну перемогу, про яку говорили урочисті обличчя знайомих і незнайомих, що зійшлися, щоб перебути разом до ранку.

Відблиск того урочистого купчення додався і тепер в тисячах постатей, що тиснулися біля кількох наших церков долинського міста. Я безуспішно спробував пропастися в середині церкви. Стояв на сходах, вловлюючи побіди виспів хорів про Воскреслого Христа і чув, як маршає призабуте хвилювання чистого щастя. Люди ходили від церкви до церкви, христосувалися на хідниках чужого нічного міста, де на розі, у дратівні кошмих лапхотило сміття. Не хотілось розгубити сколику святочного настрою і я пішов з ним у темні вулиці, де, в цільних між домами, неясно золотились зорі. Шліпіння вулиці закінчилися на широкій поперечній артерії, звідки ліворуч дугасто відходили низки вогнів могутнього мосту. Пішов ним усе втору, й сперся на поруччя, споглядаючи на далекі води і міста, яке здалося віддаленою неперушною театральною декорацією. Далеко посувалася світліяна крапка. Це, певно, прямував кудись пароплавець. Униз, з водянних глибин, висловлювали смуги плин.

Поруч зупинилася постать з відсутнім на потилицю капелюхом. Глибоко втягнула повітря й собі перекридалася через поруччя. — Піяк, — несприємно подумалося. Але я зчавив у собі цей порух. — Не варто, цієї ночі. Нехай собі!

Так ми стояли поруч — чужі, а одночасно зближені спільним спостереженням того самого красивого, однаково владного в низьке гуління, зароканських кораблів, що зупинилися на невідомому рейді. Сусіда тихо наспівував і я почав вловлювати щось дуже знайоме — здається це з часів дитинства.

— Сей наречений і святийдень... — Празників празник і торжество із торжеством... прилучився я до нього, хоч не вмів співати й ніколи б не відважився заспівати в інших обставинах. Сусіда замовк і поглянув широкою усмішкою.

— Ов, то й ви з наших країв? — А з наших.

Ми похилилися. Ліворуч освітлене кружало годинника на вежі показувало якусь годину ночі. Звідти долітали відгуки дзвонів. Світліяна крапка вину зовсім наблизилася і було видно, що це двоповерховий пароплав і що з його комини бухає дим.

— От, чоловік дивиться на це все і думас, що так далека й Америка, а такі Великдень і сходи до нас прийшов... З цим я мовчазно погодився. Незнайомий підсунув ближче до мене і продовжував:

— Так ось живе людина увесь рік, вештається по тому світі, думас про марні долари, як приходить Великдень і бачиш, що усе це дурне...

— Що дурне? — Та це все. І життя наше, і все не так, як воно мало б бути. Ось дивиться, — ніч, а авта увесь час туди і сюди... А фабрики? Думасте, вночі не працюють? Ще й як! А люди? Думасте, що з того мають? І свято їм не на вітху, та й святують всього один день. Лише неділю. Бо ж фабрика мусить крутитися... А в нас? Господи! Цілий тиждень святкували! До провід. А дзвони три дні били... Хлопці тільки й тиснуться біля дзвіниці. І кожний з крашанкою, з писанкою... Земля ж як тоді ранками парув, а на полях зелені й жайворонки... Або як сяди зацвітуть... Ви тут бачили, як сяди цвітуть?

— Ні, не бачив... — Ото воно й є!

Над мостом низько пролетів літак. З океану гуділи пароплави. Там напевно здіймався туман, бо гудіння повторювалось щокілька секунд.

— Так і сьогодні... Христос не тільки для нас воскрес, але для всього, що тільки є у світі. Для всього живого і неживого. Через те в нас, то всі на світ асний йшли. То біла церква, то на вигоні, а найбільше по полях. А чи не качали крашанок по полі, що? — Та катали.

— Бачите! Во людина не може

ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАВІСОЮ

ВІСТІ З УКРАЇНИ

„ТВОРЧІЙ ЗВІТ СІЛЬСЬКОГО КЛУБУ“

У Косівському районі, Станиславівщина відбувся „творчий звіт сільського клубу с. Вербець, на якому доповідав Василь Сорох, завідувач клубу“. Про „успіхи“ цього клубу нічого не подано.

„ЧОМУ ВІДСТАЮТЬ ЛІТИНЦІ“

„Чому відстають літинці“, питає у доштовому дописі „Рад. Укр.“, пишучи про „досягнення колхозного будівництва“ у Літинському районі Вінницької області, описуючи досвід колхоза ім. Маленкова (не подано назви села), очолюваного комуністом Ошовським Василем Андрійовичем. В цьому колхозі (укрупненому) є 24 комуністи. Про цей колхоз кореспондент подає: „успіхи і невдачі цього колхоза ім. Маленкова характерні і для ряду інших артілів“ (колхозів, — ред).

Подасмо ці „успіхи“: „Яких заходів вживало керівництво колхозу до тих, що не виробляють мінімуму трудових? Ніяких. Невроби, рвачі продовжували користуватися усіма тими благами і пільгами, що їх гарантує сталінський статут сільсько-господарської артілі чесним колхозникам... багринівська МТС... на заб тракторів не виворала навіть половини площі, яку заплановано, цукрові буряки доведеться сіяти по всьній оранці... від тваринницьких ферм планували одержати 229 тис-

сама так жити. Що з того, що понавозили каміня на купу, заліза понавалявали. Не кажу, — це не потрібно, без того не можна. Але ж треба і про інше пам'ятати. Знаєте, ось, щоб радість не загубити. Щоб не страдати по найціннішому, того, що вічне... А коли найбільша радість, як не на Великдень? „Літинці ніколи не веселились“, — чули, як співали? Дійсно, така тоді радість надходила, що кожному так і сказав б „Христос воскрес!“ Така радість, що чуши, як веселяться і зорі і дерева, і дзвони, і пташка над дзвонами.

„УКРАЇНСЬКІ“ ВЧЕНІ В КИЄВІ

На 24 березня в Київському університеті Політехнічному Інституті призначено прилюдний захист дисертації на здобуття аченого ступеня кандидата технічних наук. Подасмо прізвища кандидатів і їх опонентів: С. В. Свистун, Г. Ф. Ромос, Лашкарьов В. Є., Окулов П. В., Б. С. Лисен, С. М. Філоненко, І. М. Хаймович, С. О. Карташов, І. О. Кірієв, разом 9 прізвищ, з них двоє українських. Це фрагментарна характеристика вислідів понад тридцятирічної практики сталінської національної політики на Україні на полі науки (з „Рад. Укр.“ 7 березня).

„ІСТОРИЧНА НАУКА“

„Історична наука“ в Київському державному університеті ім. Т. Шевченка добре унагляднюється в темах прилюдних дисертацій, що їх на ступінь кандидатів історичних наук захищали 19 березня ц. р. в університеті. Це: „Робітничий рух в східній Галичині на початку 20 сторіччя (1900-1906 рр.) захищав Г. Т. Палюх. „Комуністичні натхненники і організатори героїчної оборони Одеси в 1941 році“, захищав М. А. Боднар. („Рад. Укр.“ 11 березня).

У ДОНЕСІ ЗАХАТІВ ОПРОМІНЮЮТЬ УЛЬТРАФІОЛЕТОВИМ ПРОМІННЯМ

„Після закінчення зміни шахтар підіймається на поверхню. Помітивши у лані, він іде до фотарії, надгасяє темні окуляри, стає на рухому стрічку і кілька хвилин іде на ній під промінням „гір-

ського сонця“... Опромінюючись життєдайним у л. т. рафіолетовим промінням кварцових ламп, шахтарі поновлюють свої сили і здоров'я“ („Рад. Укр.“ 13 березня).

Такі „фотарії“ споруджено на 3 шахтах, запроєктовано спорудити ще в десятих шахтах треста „Ворошиліградуголь“.

Донецький шахтар замість доброї поживи — м'яса, масла, молока, овочів, доброї квартири „постачається“ посиленними дозами ультрафіолетового проміння, якого вживають лише для лікування хворих і то дуже обережно, бо медична наука й досі не знає — чи шкода, яка цим промінням завдається людям опрацьовується хвилями поліпшеннями, які дає це проміння.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Як з цієї кореспонденції видно, господарський стан колхозів Літинського району Вінницької області являється таким самим, як і стан „культури“ в Носівському районі на Чернігівщині.

БОРИСЛАВСЬКІ НАФТОВИКИ

Бориславських нафтовиків стахизують. Бригадир Парацка взяв зобов'язання виконувати норму сверління на 156-158 процентів.

„УКРАЇНСЬКІ“ ЛАВРЕАТИ СТАЛІНСЬКИХ ПРЕМІЙ

В. М. Іванов, А. А. Рубашевський, С. Ф. Печистренко, М. С. Ошовський, О. І. Івашенко, П. Л. Маркман, М. О. Огортелі, Я. Ш. Авербух, А. Ф. Незабитовський, А. Д. Нестеренко, А. А. Горляч, В. О. Ніконов, М. А. Ціба, Т. Ю. Піпиков, В. І. Горюничий, А. Д. Андреев, Р. Я. Печеников, В. П. Алексеев, С. Ф. Касієв, І. М. Монченко, Г. І. Сухомел, М. З. Курпершид одержали і березня дипломи лавреатів сталінської премії і почесні знаки цього звання від голови ради міністрів УРСР Д. Коротченко. З 22 прізвищ лавреатів 7 є українцями, решта іванови і авербухи, хоч і за „сиками“ часто ховаються ті самі іванови і авербухи.

„УКРАЇНСЬКІ“ ВЧЕНІ В КИЄВІ

На 24 березня в Київському університеті Політехнічному Інституті призначено прилюдний захист дисертації на здобуття аченого ступеня кандидата технічних наук. Подасмо прізвища кандидатів і їх опонентів: С. В. Свистун, Г. Ф. Ромос, Лашкарьов В. Є., Окулов П. В., Б. С. Лисен, С. М. Філоненко, І. М. Хаймович, С. О. Карташов, І. О. Кірієв, разом 9 прізвищ, з них двоє українських. Це фрагментарна характеристика вислідів понад тридцятирічної практики сталінської національної політики на Україні на полі науки (з „Рад. Укр.“ 7 березня).

„ІСТОРИЧНА НАУКА“

„Історична наука“ в Київському державному університеті ім. Т. Шевченка добре унагляднюється в темах прилюдних дисертацій, що їх на ступінь кандидатів історичних наук захищали 19 березня ц. р. в університеті. Це: „Робітничий рух в східній Галичині на початку 20 сторіччя (1900-1906 рр.) захищав Г. Т. Палюх. „Комуністичні натхненники і організатори героїчної оборони Одеси в 1941 році“, захищав М. А. Боднар. („Рад. Укр.“ 11 березня).

У ДОНЕСІ ЗАХАТІВ ОПРОМІНЮЮТЬ УЛЬТРАФІОЛЕТОВИМ ПРОМІННЯМ

„Після закінчення зміни шахтар підіймається на поверхню. Помітивши у лані, він іде до фотарії, надгасяє темні окуляри, стає на рухому стрічку і кілька хвилин іде на ній під промінням „гір-

ського сонця“... Опромінюючись життєдайним у л. т. рафіолетовим промінням кварцових ламп, шахтарі поновлюють свої сили і здоров'я“ („Рад. Укр.“ 13 березня).

Такі „фотарії“ споруджено на 3 шахтах, запроєктовано спорудити ще в десятих шахтах треста „Ворошиліградуголь“.

Донецький шахтар замість доброї поживи — м'яса, масла, молока, овочів, доброї квартири „постачається“ посиленними дозами ультрафіолетового проміння, якого вживають лише для лікування хворих і то дуже обережно, бо медична наука й досі не знає — чи шкода, яка цим промінням завдається людям опрацьовується хвилями поліпшеннями, які дає це проміння.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Як з цієї кореспонденції видно, господарський стан колхозів Літинського району Вінницької області являється таким самим, як і стан „культури“ в Носівському районі на Чернігівщині.

БОРИСЛАВСЬКІ НАФТОВИКИ

Бориславських нафтовиків стахизують. Бригадир Парацка взяв зобов'язання виконувати норму сверління на 156-158 процентів.

„УКРАЇНСЬКІ“ ЛАВРЕАТИ СТАЛІНСЬКИХ ПРЕМІЙ

В. М. Іванов, А. А. Рубашевський, С. Ф. Печистренко, М. С. Ошовський, О. І. Івашенко, П. Л. Маркман, М. О. Огортелі, Я. Ш. Авербух, А. Ф. Незабитовський, А. Д. Нестеренко, А. А. Горляч, В. О. Ніконов, М. А. Ціба, Т. Ю. Піпиков, В. І. Горюничий, А. Д. Андреев, Р. Я. Печеников, В. П. Алексеев, С. Ф. Касієв, І. М. Монченко, Г. І. Сухомел, М. З. Курпершид одержали і березня дипломи лавреатів сталінської премії і почесні знаки цього звання від голови ради міністрів УРСР Д. Коротченко. З 22 прізвищ лавреатів 7 є українцями, решта іванови і авербухи, хоч і за „сиками“ часто ховаються ті самі іванови і авербухи.

„УКРАЇНСЬКІ“ ВЧЕНІ В КИЄВІ

На 24 березня в Київському університеті Політехнічному Інституті призначено прилюдний захист дисертації на здобуття аченого ступеня кандидата технічних наук. Подасмо прізвища кандидатів і їх опонентів: С. В. Свистун, Г. Ф. Ромос, Лашкарьов В. Є., Окулов П. В., Б. С. Лисен, С. М. Філоненко, І. М. Хаймович, С. О. Карташов, І. О. Кірієв, разом 9 прізвищ, з них двоє українських. Це фрагментарна характеристика вислідів понад тридцятирічної практики сталінської національної політики на Україні на полі науки (з „Рад. Укр.“ 7 березня).

„ІСТОРИЧНА НАУКА“

„Історична наука“ в Київському державному університеті ім. Т. Шевченка добре унагляднюється в темах прилюдних дисертацій, що їх на ступінь кандидатів історичних наук захищали 19 березня ц. р. в університеті. Це: „Робітничий рух в східній Галичині на початку 20 сторіччя (1900-1906 рр.) захищав Г. Т. Палюх. „Комуністичні натхненники і організатори героїчної оборони Одеси в 1941 році“, захищав М. А. Боднар. („Рад. Укр.“ 11 березня).

У ДОНЕСІ ЗАХАТІВ ОПРОМІНЮЮТЬ УЛЬТРАФІОЛЕТОВИМ ПРОМІННЯМ

„Після закінчення зміни шахтар підіймається на поверхню. Помітивши у лані, він іде до фотарії, надгасяє темні окуляри, стає на рухому стрічку і кілька хвилин іде на ній під промінням „гір-

ського сонця“... Опромінюючись життєдайним у л. т. рафіолетовим промінням кварцових ламп, шахтарі поновлюють свої сили і здоров'я“ („Рад. Укр.“ 13 березня).

Такі „фотарії“ споруджено на 3 шахтах, запроєктовано спорудити ще в десятих шахтах треста „Ворошиліградуголь“.

Донецький шахтар замість доброї поживи — м'яса, масла, молока, овочів, доброї квартири „постачається“ посиленними дозами ультрафіолетового проміння, якого вживають лише для лікування хворих і то дуже обережно, бо медична наука й досі не знає — чи шкода, яка цим промінням завдається людям опрацьовується хвилями поліпшеннями, які дає це проміння.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Але чи „сталінському фіолетовому промінню“ іде про здоров'я людини і робітника? Більше вугілля йому потрібно.

Як з цієї кореспонденції видно, господарський стан колхозів Літинського району Вінницької області являється таким самим, як і стан „культури“ в Носівському районі на Чернігівщині.

Бориславських нафтовиків стахизують. Бригадир Парацка взяв зобов'язання виконувати норму сверління на 156-158 процентів.

БОРИСЛАВСЬКІ НАФТОВИКИ

Бориславських нафтовиків стахизують. Бригадир Парацка взяв зобов'язання виконувати норму сверління на 156-158 процентів.

„УКРАЇНСЬКІ“ ЛАВРЕАТИ СТАЛІНСЬКИХ ПРЕМІЙ

В. М. Іванов, А. А. Рубашевський, С. Ф. Печистренко, М. С. Ошовський, О. І. Івашенко, П. Л. Маркман, М. О. Огортелі, Я. Ш. Авербух, А. Ф. Незабитовський, А. Д. Нестеренко, А. А. Горляч, В. О. Ніконов, М. А. Ціба, Т. Ю. Піпиков, В. І. Горюничий, А. Д. Андреев, Р. Я. Печеников, В. П. Алексеев, С. Ф. Касієв, І. М. Монченко, Г. І. Сухомел, М. З. Курпершид одержали і березня дипломи лавреатів сталінської премії і почесні знаки цього звання від голови ради міністрів УРСР Д. Коротченко. З 22 прізвищ лавреатів 7 є українцями, решта іванови і авербухи, хоч і за „сиками“ часто ховаються ті самі іванови і авербухи.

„УКРАЇНСЬКІ“ ВЧЕНІ В КИЄВІ

На 24 березня в Київському університеті Політехнічному Інституті призначено прилюдний захист дисертації на здобуття аченого ступеня кандидата технічних наук. Подасмо прізвища кандидатів і їх опонентів: С. В. Свистун, Г. Ф. Ромос, Лашкарьов В. Є., Окулов П. В., Б. С. Лисен, С. М. Філоненко, І. М. Хаймович, С. О. Карташов, І. О. Кірієв, разом 9 прізвищ, з них двоє українських. Це фрагментарна характеристика вислідів понад тридцятирічної практики сталінської національної політики на Україні на полі науки (з „Рад. Укр.“ 7 березня).

„ІСТОРИЧНА НАУКА“

„Історична наука“ в Київському державному університеті ім. Т. Шевченка добре унагляднюється в темах прилюдних дисертацій, що їх на ступінь кандидатів історичних наук захищали 19 березня ц. р. в університеті. Це: „Робітничий рух в східній Галичині на початку 20 сторіччя (1900-1906 рр.) захищав Г. Т. Палюх. „Комуністичні натхненники і організатори героїчної оборони Одеси в 1941 році“, захищав М. А. Боднар. („Рад. Укр.“ 11 березня).

У ДОНЕСІ ЗАХАТІВ ОПРОМІНЮЮТЬ УЛЬТРАФІОЛЕТОВИМ ПРОМІННЯМ

„Після закінчення зміни шахтар підіймається на поверхню. Помітивши у лані, він іде до фотарії, надгасяє темні окуляри, стає на рухому стрічку і кілька хвилин іде на ній під промінням „гір-

ського сонця“... Опромінюючись життєдайним у л. т. рафіолетовим промінням кварцових ламп, шахтарі поновлюють свої сили і здоров'я“ („Рад. Укр.“ 13 березня).

Такі „фотарії“ споруджено на 3 шахтах, запроєктовано спорудити ще в десятих шахтах треста „Ворошиліградуголь“.

Донецький шахтар замість доброї поживи — м'яса, масла, молока, овочів, доброї квартири „постачається“ посиленними дозами ультрафіолетового проміння, якого вживають лише для лікування хворих і то дуже обережно, бо медична наука й досі не знає — чи шкода, яка цим промінням завдається людям опрацьовується хвилями поліпшеннями, які дає це проміння.

Але чи „сталінському фі

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Всему Українському Громадянству

засилає

ПЛАТОН СТАСЮК

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З побажанням

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

вітають Українське Громадянство

БОЛОДИМИР І СТЕФАН ШТОГРИН

власники

PERFECT LAUNDRY CO., Inc., NEWARK, N. J.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

засилає Українському Громадянству

ПЕТРО ЯРЕМА

найстарше українське погребове заведення

Нью Йорк, Н. Й.

ВСІМ КЛІЄНТАМ бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

SONYA'S BEAUTY SALON

86 E. 4th Street, New York, N. Y.

Власниця МАРІЯ КУПЧІК.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

своїм Покупцям, Приятелям і Знайомим

Mr. & Mrs. NICHOLAS HLADUN

New York, N. Y.

РАДІСНИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Родина, Дружині і всьому Українському Громадянству

бажає

З. і В. ГНАТІВ

власники БАЗАРУ в Нью-Йорку.

З ТРАДИЦІЙНИМ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

— вітаю —

всім своїм Клієнтам, Приятелям і Знайомим.

ANTHONY SHUMEYKO

INSURANCE BROKER

277 East 10th Street,

New York 3, N. Y.

УВАГА!

ДІТРОИТ

КОНЦЕРТ

DETROIT INSTITUTE OF ARTS

AUDITORIUM

П'ЯТНИЦЯ, 25-го КВІТНЯ 1952

Година — 8:00

ВЕЧІР СМІЧКОВОЇ ОРХЕСТРИ

DETROIT FIDDLERS BAND

Відомого українського музиканта - диригента

ТАРАСА ГУБИЦЬКОГО

Білет: \$1.20 — \$1.80 — \$2.40

КОМПОЗИЦІЯ:

Марава

Телемана

Моцарта

Галіса

Гріга

Грінґжара

СОЛІСТИ:

Jerome Jelinek

челіст

Cyril Barged

органіст

William Rose

піаніст

ДВІ БАТЬКІВЩИНИ

(Продовження зі стор. 2.)

з надіями на Наполеона, — в інших, як в італійців, німців, еспанців, в реакції на зововишній гніт Наполеона) та у висліді революційного здвигу „всесвітніх народів“ з 1848 року. Такі людські вдачі незалежні від історичних подій і явищ та від будь-яких політичних спонук. Їхній найглибший патріотизм — первісний, стихійний, підсвідомий, що проявляється нестерпно тугою за рідним краєм саме тоді, коли вони його втратили.

Інші критерії треба стосувати до політичних емігрантів, які і на рідній землі були активні, як культурники чи громадські діячі, або політичні діячі, та які опинилися на чужині свідомо, свідомо формулюючи собі певні окреслені політичні завдання, що їх мають виконувати для добра батьківщини, з котрої вийшли й котру — може до кінця свого життя — втратили. Одною з найважливіших цілей кожної політичної еміграції є не тільки вести політичну інформаційно-пропагандистську акцію на терені тієї нової країни свого поселення, але й підтримувати в патріотизмі масу земляків в отій країні. Ця місія ускладнюється тоді, коли мова про країну, яка тільки одиницею у цілком виняткових випадках признає право політичного азилу, зрештою ж допускає імігрантів відразу як майбутніх своїх громадян із усіма повсюдними наслідками державного громадянства. Злучені Держави Північної Америки з типовою і мабуть одиноким у світі країною, в якій так яскраво існує проблема двох батьківщин саме тому, що 1) ввесь американський нарід повстає з різноманітних емігрантів (і далі побилюється ними), які дивним способом, дякуючи прерізним причинам, перетоплюються в один моноліт, — 2) тільки у виняткових і одиничних випадках ці новоприбулі живуть тут на правах азилу, а всі решта це кандидати на громадянство держави, або вже громадяни, — 3) хоч нема ніякого формального примусу, чи вірніше, може саме тому, що нема ніякого формального примусу, атракційна сила американського оточення, американської атмосфери, американських зарплаткових можливостей й американського життєвого стандарту сприяє такому могутньому процесові асиміляції, що нема сили йому опиратися. Свобода плебати далі рідні культурні цінності, пропагувати все рідне на американському терені й підтримувати (залежно від зовнішніх політичних можливостей) духовний зв'язок із батьківщиною та допомагати їй, як кому до вподоби, ця свобода дозволяє проявляти любов до батьківщини, тієї першої, рідної, не тільки сентиментом, спогадами, тугою, але й реально, творами і ділами. Рівнобіжність процесу американізації

з процесом діяння далі в користь рідної батьківщини чи батьківщини батьків — це саме с суттю нашої проблеми двох батьківщин.

Коли українські емігранти в середній і західній Європі чували від своїх земляків з Америки, що приїждили туди в різних громадських місіях, як ці земляки називають самі себе „американцями українського походження“, то це страшенно вражало (і далі вражає) їхні вуха. Вони просто не розуміють такого пов'язання слів і схильні добачувати в ньому мало що не національне відступництво. Але як Америки не можна знати й розуміти, не пізнавши з автопсії, так само не можна розуміти цього сучасно-американського явища, не живучи тут. Чужинець в будь-якій європейській країні залишається чужинцем. В Америці він стає — після деякого часу — американцем. Це може тривати коротше, або довше, в першому чи другому поколінні, але напевно не невідкиливо. Американцем, який цікавиться всіми проблемами Америки, її уряду, її партій, соціальної структури, культури й економіки та всієї буденщини, так само, як цікавиться вся американська маса з більшою чи меншою скількістю поколінь, що живуть на американській землі. І на це нема ради.

Американський патріотизм таких американців може бути глибший або плитиший, але він безперечно нарастає, родиться природно, шляхом природної асиміляції і поглиблюється з ходом літ і числом поколінь. І протиставляється цьому природному процесові було б абсурдно, і — як кожний невикональний абсурд — це не є теж завданням українських політичних імігрантів в Америці. Їх завданням є посилювати і поглиблювати дії в користь рідної батьківщини та заціплювати сентимент до батьківщини батьків у дітей, у молоді, у тому поколінні, що виставлене на впливи американської школи, товаришів шкільної науки і забави, американської оточення й американської культури, що перетоплює все в одному казані. Яка сила може протиставитися, наприклад, мішанім подружжям дітей чи внуків? У таких подружжях молодих людей зникає вже проблема двох батьківщин, вона зводиться вже до проблеми тільки одної батьківщини, і то тільки американської. Але ж ми бачимо і знаємо з численних прикладів, що і тоді термін „американець українського походження“ має величезне значення для України, значення творче, позитивне, може вирішувати майбутній історичний хвиляний, коли річ йтиме про посидювання інтересів Америки з інтересами України. І тому не ремствуємо, що взагалі існує проблема двох батьківщин. Вона була й є і буде і від нас залежить, щоб її розв'язати з користю для обох батьківщин.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ІВАН ДАШАВЕЦЬ

з с. Новосільці к. Ходорова, і Дружина

ТЕКЛЯ КРУК

з м. Нарасва

— бажають —

своїм Рідним та Знайомим, і усім українцям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

11 Poplar St.

Boston 14, Mass.

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажає —

всім покупцям і приятелям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ФІРМА

Hubert Coal Co.

744 SOUTH 17th STREET,

NEWARK, N. J.

З ЖИТТЯ ГРОМАД

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Доповіді в Станції УСС

Для 6. квітня 1952. відбулися Сходили Станції УСС, на яких генштабу-полк. Роман Долініський виступив з доповіддю на тему: „Стратегія і тактика в I. та II. світовій війні“.

Доповідач, сьогодні бодай через цикл подібних доповідей капіталізувати багатство з наших Визвольних Змагань (в військово-теоретичному розумінні) поки живі свідки, які можуть зложити вже бракуючі документи історичних фактів, спільних для всіх поколінь, розвинув тему, на світлюючи її, як фахівець, з науковою точкою зору, дарма, що зстерігся, що це лише військовопубліцистичний огляд. Впровадивши слухачів у наукове розуміння війни, стратегії, тактики та конфронтації під тим оглядом об'єктивної війни й умовини, які з появою марксистсько-большевицької концепції причини воєни апровадили хаос у військово-теоретичній думці, який сьогодні зметити, засував цілі, що в обох війнах диктували відповідну стратегію та підкреслювали діючі чинники (роди зброї, озброєння, сила воєни), які накиннули тактику так відмінну в II. світовій війні. Спинився на розвиненій авіації, удосконаленій панцерній зброї й врешті на атомовій зброї. Люструючи весь час незвичайно цікавими епізодами з останньої війни, представив тло, на якому з'являється теорія блискавичної війни, яка не знаходила свого виправдання на всіх теренах, та висвітлює ті помилки тактики, які заіснуюють в випадках, де заведуться тактичний резерв. Пригрозив, що днюючи силою війни все була, с й буде піхота (що не мусить обов'язково ходити пішки), ствердив, що вислід війни все залежатиме від терену, населення на тому терені та від ідеалів, за які ведеться війна.

Слухачі, між якими були й деякі гості з Братства Запоріжців, Братства Української Дивізії та ОБВУА, дуже уважно прослухали незвичайно цікавої та з великим інтересом доповіді про війну, якій кар'єри.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Нашим покупцям, симпатикам

і всьому українському

Громадянству

РАДІСНИХ СВЯТ

Христового Воскресіння

— бажає —

КРАМНИЦЯ БАЗАР

91 Mercer St., Newark, N. J.

Tel.: Mitchell 2-1343

З ПРАЗНИКОМ

Воскресіння Христового

— бажаю —

своїм Покупцям і Приятелям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і СПОВНЕННЯ МРІЙ.

HOLLYWOOD FLORISTS

127 E. 7th Street

New York, N. Y.

GRamercy 5-7844

вмінням поданої доповіді. На запити, доповідач давав вичерпні висвітлення. Цю інаугурацію циклу доповідей в Станції УСС треба вважати за незвичайно вдачу. (р)

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажає —

АДВОКАТ

ІВАН РОМАНИШИН

Головний Радий У. Н. Союзу

Ньюарк, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажає —

Українському Громадянству

В. КУЧКУДА

власник

CORRECT LAUNDRY

30 Crystal Street,

N. Arlington, N. J.

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

своїм Клієнтам, Покупцям і Приятелям

бажають

УКРАЇНСЬКА МЯСАРНЯ

І СПОЖИВЧА КРАМНИЦЯ

644 ELIZABETH AVE.

Elizabeth, N. J.

ELizabeth 3-4689

280 — 16th AVE.

Newark, N. J.

Bibelow 3-2186

В. БОПЧУК — І. ЛУКІВ — Т. БОРТНИК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— засилає —

Українському Громадянству

ІВАН БУНЬКО

Український Погребник

Нью Йорк, Н. Й.

УВАГА! PASSAIC, PATERSON, CLIFTON, GARFIELD!

УПРАВА 457 ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— влаштовує —

В НЕДІЛЮ, 27. КВІТНЯ 1952 Р.
ПРОГУЛЬКУ до НЬО ЙОРКУ

на велику діточу пополудневу імпрезу та до Природничого Музею.

Кошти переїзду в обидві сторони включно з розіздами в Нью Йорку — \$1.20; діти, що не займатимуть окремих сидячих місць, за переїзд не платять.

Відрізок точно о год. 1 пополудні. Збірні пункти відїзду — Passaic: 1) залізнична станція при Main St., 2) при Passaic St. і Market St.; Garfield — пристанок коло школи (Holy Name School).

Зголошення приймають: листовно — Olexa Lytwynenko, 173 Ave. C, New York 9, N. Y.; особисто — Olexander Nyczka, 177 Van Buren St., Passaic, N. J. (щоденно від год. 6 ввечері). Переїзд мусить бути оплачений при зголошенню.

ДНЯ 26. КВІТНЯ '52, В СУБОТУ філія ОДУМ в Нью Йорку влаштовує

КОНЦЕРТ-ЗАБАВУ

„ПРИЙШЛА ВЕСНА“

яка відбудеться в нововідкритім

Клубі ОДУМ при 144 — 2-га Еве. (при 9-ій вулиці)

під мистецтвом керівництвом

проф. Завітневича та п. А. Сіверського.

До танців гратиме відома оркестра Босого.

Початок о год. 8-ій ввечері.

Постава і акторське виконання

КОЛИШНІХ ЧЛЕНІВ ТЕАТР-СТУДІЇ І. ГРІЯКА

Музичне оформлення ВАДИМИ КІПІ

Костюми МИКОЛИ БУТОВИЧА у виконанні О. і Ф. БРАЖНИКІВ.

УКРАЇНСЬКА ТЕАТРАЛЬНА ГРУПА В НЬО ЙОРКУ

25, 26 і 27 КВІТНЯ ц. р. В ЗАЛІ ТЕАТРУ „АМАТО ОПЕРА“

159 Bleecker St. (2-га вул. на заході міста, зветься — Bleecker St.)

Початок вистав о год. 8-ій Ціна \$2.00 плюс 40 ц. текс.

Квитки можна набути в: „Сурмі“, „Арці“ і „Говерлі“

„БОЯРИНЯ“

ЛЕСІ УКРАЇНКИ

З ЖИТТЯ ГРОМАД ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівленд, Огайо

Балетна школа

Два роки клопотливої, вдумливої праці кваліфікованої вчительки Зої Острогін з молодими талантами у вихованні балетного мистецтва не пішли на марно. Без жадних реклами, афішів, Зої Острогін в своїй балетній школі з любов'ю, за невеличку винагороду, вкладає в душу талановитих дітей любов до мистецтва, не дивлячись на різні — малі і великі перешкоди.

24 лютого 1952 року концертом, з цікавою різноманітною програмою балетна школа Зої Острогін показала, на радість матерям своїх дітей і на втіху та велике моральне задоволення глядачів, справжнє мистецтво.

Перед початком концерту п-ні Ніна Третяк, своєю змістовною промовою, з'ясувала значення балетного мистецтва, а зокрема танки народні, національні.

Як вступ, Зої Острогін показала глядачам щоденні вправи, які розкрили не легку працю майбутніх талановитих балерин.

Італійською полькою ніжно, як гарна лялька, Ірина Марик відкрила багатобарвний, колоритний концерт.

В танку моряка Надія Берик з великим темпераментом, з невідомим комізмом дала тип веселого, цікавого моряка.

Вальс з балету „Копелія“ Тамара Діба виконала з надзвичайно легкими, чепуриними рухами.

В цьому вальсі вона показала велике досягнення своєї техніки. А в пачі, виконане з доброю мімікою, показала, наскільки вона виростає, як танцюристка.

Початуюча, здібна, градіозна Свєта Серєда в музикальним моменті провела певну роль, показавши в гарнім малюнку захоплюючий образ.

Талановита Валя Герман в трудному татарському танці виплила велику жвавість, пластичність в акробатичні, невимушені темперамент і легкість.

Софія Берик провела циганський танок витримано, з великим захоплюючим темпераментом і технікою. Вона була красою всього концерту.

У веселому гротесковому танку „баби“, весело і мило провела танок собою маленька, починаюча Люся Третяк.

На фоні всього концерту були виконані: танго, полька-дует і східний танок досвідченими танцюристами Вірою Руссо і Посіпом Русул.

Вони своїм бездоганним виконанням показали, до чого повинні змагатися молоді таланти, учні балетної школи Зої Острогін.

Весь концерт, крім східного танку, проходив на фоні української квітучої весни, в музичній супроводі фахового піаніста Ігоря Лесика, а впривиді в супроводі молодого, здібного піаністки Мирослави Берик.

Не можна не згадати цільний заряд Української Православної Церкви св. Володимира, який поспішив іде зустрічі праці в балетній школі.

А особливо слід відмітити бездоганну, безкорисну працю о. Берини, який віддав всі свої сили і все найцінніше в духове життя наших українських талановитих дітей.

Сергій Терентюк

Фрагмент з виступу балетної школи в Клівленді.

Всім нашим Клієнтам, Видавцям і Редакторам, за їхню невисипущу працю на полі Науково-Літературно-Мистецького видавництва

— в —

ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

складає найцінніші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ВСЕГО НАЙКРАЩОГО ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Управа Друкарні і Працівників

UKRAINIAN AMERICAN PRESS

133 E. 4th Street, New York 3, N. Y.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

3 цієї нагоди засилає Українському Громадянству

— побажання —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ІВАН КОВАЛЬЧИК

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

129 Grand Street, Jersey City, N. J.

НОВІ ІМІГРАНТИ

Дня 20-го квітня прийдуть кораблем „Дженерал Стюарт“ до Нью Йорку на ашуренси ЗУАД Комітету такі особи:

Грєбович Юлій, Марія, Георгій, Юлій; Сердюк Марія, Іван, Клара, Іван; Вернер Клара, Славка; Смух Володимир, Вероніка; Гатінгер Гельмут, Еріка; Норберт; Манойло Теодора, Параскевія; Салівон Сергій, Глікерія, Ольга, Лідія;

Дня кораблем „Дженерал Блєчфорд“, 21-го квітня:

Музер Йосип, Марія; Вуєк Стефанія, Амброз, Олег; Шиманська Антоніна; Войко Антоніна.

М. ГОГОЛЬ „КОРЕННИК“ РОСІЙСЬКО „ТРОЙКА“

„Коренник“ або „коренної“ це самий сильний кінь, що йде всередині, в головах, триніжній запряжці, по-московському „тройку“ — ред.).

Так подає совєтська преса про роль М. Гоголя в розвитку і становленні російської літератури, особливо акцентуючи символічний образ російської тройки, яка летить невідомо куди і всі уступають їй дорогу, що так пластично описана М. Гоголем.

Леонід Леонів про це пише:

„Все ясніше настав ранок людства, і ось уже видно в передранковій імлі, що не одна російська а вже добрий десяток пружних, неогонимих тройок летять в соціалістичну долину сповідним шляхом людського щастя. Дімом дімуть під ними дороги, гримлять мости, все відстало і зостається позаду“.

ШИМАНСЬКИЙ РАЙОН

Полтавської області переіменованій в Гоголівський район. („Радянська Україна“ 2 березня.).

ОДИН СПОМИН

(Докінчення зі стор. 3)

тила?... Ви гадаєте — люди сліпі, і тоді сталося нечуване в історії таборової адміністрації: головний магазинер — прослезився!

— Пане Стефанюк, а я вас так просив — приходьте раніше... Ну, що я тепер пораджу?... Запізно... Ваші штани вже забрали.

І показав головою на докторову...

Три сотні людей, що були і підвали, заперли дух у грудях. Сотні очей допитливо, зі співчуттям та зворушенням вперлися в обличчя старого гуцула... Та він ні не дрогнув, ні не кліпнув повікою. Мовчки взяв зі стола свій наряд, зложив його у двох „за сховах до кишені. Якось розгублено посміхнувся, похитав головою:

— Так, так: прийдемо скоро — не зварило. Прийдемо пізно — вже з'їдено. От так і мось...

І спокійно, статечно вийшов з підвалу.

Це був мій останній Великдень в таборі, а відбувся він, як і попередніми роками, величаво й урочисто: робили обхід з Плясаків, було посвячення пафок на площі, дівчата виводили гаїляки. Та не було вже в процесії Івана Стефанюка, гуцула з Делятина... Не було його в церкві, ні під церквою, ні на таборі. Недуга звалила старого на постелю, з якої він ніколи більше не підвісяв.

„Я був тоді на Функ-касерні і лаштувався в далеку мандрівку на Океан, як з Берктеггадену приїхав попрацювати зі мною мій“

РІЗНИ ОГОЛОШЕННЯ

Повідомляємо українських громадян CINCINNATI і ОКОЛИЦІ, що в

ВЗУТТЄВІЙ КРАМНИЦІ

СТЕФАНА ПРИЧИНЕНКО

можна набути різного роду взуття, а також і пришити взуття на красній фазоні. Це є єдина українська крамниця в м. Сінсінаті

Адреса:

3906 HARRISON AVENUE
Chevrolet
Tel.: H.U. 5039.

Відкрито щоденно від 8 год. ранку до 9 год. вечора.

ПИСАНКИ

„Оригінальні і довготривалі мистецькі ПИСАНКИ, чудові Святкові побажання — Картки, Альбоми й вартісні книжки на Свята — отримаєте по дешевій ціні в Укр. Книгарні „ГОВЕРЛЯ“

41 East 7th Street, New York 3, N. Y.

Книжки-Журнали-Картки

ГЛАСОПИСЕЦЬ — о. Ісидора Доланського, Львівське видання з 1894 р. 291 сторін друкованого тексту і нотного письма на добірному папері. Книжка опрацьована в тверду й гарну обкладинку (імитація шкіри). За попереднім надісланням \$7.50 вислав PETER MILANOWSKY, 2429 Third Avenue, Waltham, N. Y.

М. С. Чарторийський.

„ВІД СЯНУ ПО КРИМ“

Найцікавіша книжка наших днів! Якщо не маєте її ще, то заможте, не позбавте. Ціна \$2.00 разом з переліком. Замовлення wraz з належністю слати до:

„ГОВЕРЛЯ“

41 East 7th Street, New York 3, N. Y.

Важко, як з домовини.

країна, шофер зі Львова, Петро О. Це й він привіз мені вістку, що Стефанюка не стало в живих...

І сказав ще тоді такі пам'ятні слова:

— Біда: вмирають хлопці, не буде кому панів розуму вчити.

Ставайте гідними Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками тринадцяти мільйонного Союзного майна!

Професійні оголошення

Д-р М. МАЙЗЕЛ

лікує гострі й застарілі недуги чоловіків і жінок, шкірні, загальне ослаблення, нерви й міхури, ревматизм, переводить аналіз крові й сечі

Пронірка \$3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY
коло 4-ої Евеної і Юніон Скер.
Година: Щодня 10-1, 4-7;
В неділі 11-1.

Dr. S. CHERNOFF

23 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острій й довготривалі недуги чоловіків і жінок. Шкірні, X-Ray. Роздуться лікуємо без операції. Переводимо аналіз крові для супружжя дозволя. — Офісний година: Щодня від 10 ранку до 6:45 вечора. В неділі від 11 до 12 ночей.

Dr. Med. R. TYLBOR

59 East 3rd St. (коло 2nd Ave.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Fluoroscovy. X-Ray Electrocardiograph, Analysis. Переводимо аналіз крові для супружжя дозволя.

Офісний година: щодня 1-3 і 5-8 р.м. В неділі від 10-2 ночей.

Dr. J. DERUNA

128 East 86th St., New York City
Над станцією соб. Лексінгтон Ед.
Окремі жадні для жінок.
Одружені в будні від 10-2 і 4-9 год.
Особливу увагу звертає на недуги чоловіків і жінок, неправильності й ослаблення.

Покінчили студії в Європі.

ОКУЛІСТ

ВСПІК ХВОРОБИ ОЧЕЙ
лікує спеціаліст — окуліст
Д-р ОУІН ЖАНІЕР

Година прийняття:
Щодня від 10-12 — крім вівторка.
А в понеділок, середу, і п'ятницю також ввечері від 6-8 год.

35 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Tel.: OR 4-8038

ЮВЕЛІР

CHARLES & CHARLES
191 Ave. B, Corner 12th St.
New York 9, N. Y.
Telephone: CA. 8-1889

Година прийняття: ювелір від 1905 р. Агенція на гарні шпайдерські та американські годинники та біжутерію. Всю працю виконують у власній роботні. Один рік гарантії.

EVERgreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co.

antracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.

Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.

Українське підприємство

ФЕДЬКА КУДІАК

Домагайтесь в свого торговця рекордів STINSON

НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ РЕКОРДИ

для Вашої приємної вигоди

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР УКРАЇНСЬКИХ РЕКОРДІВ

Класичні, Народні, Танцювальні, Комічні і Оперові

1 Ой закувала та сива зозуля. Почаївсьма Матір Божа.

2 Там на річці на Нораді. Де святи засідають кругом.

3 Вперед. Нісця про Нечая.

4 Щастя Боже Америку. В горах грім гуде.

5 Прийде ще час. Чи справді.

6 Гей-го. Було не тужити.

7 О мої заручини. О мої заручини.

8 Катерина. Очерет дуюм гуде.

9 Запорожець за Дунаєм. (Дует „Одарки і Караса“).

10 Ой в сусіді мої жінки. Світить місяць.

11 Ти мось сонечко. Чого ти тікаєш?

12 Лучше було не любити. Я втіла за кращим життям.

13 Дівчинонько до гриби ходила. Дивлюсь я на небо.

14 Всі дуки фавувають. Дівоча відмова.

15 Як піду з шийми на ніч. Мій бирий коню.

16 Соловєйко не співає. Козачка шумка.

17 Стояла на веранді. Ти моя любя.

18 Ой у полі вітер віс. Питайтесь мати сина.

19 Парубок під вуєм. Козачок подільський.

20 Український танець. Коломийка.

21 Весілляний баранік. Весілляна полька.

22 Коломийка число 1. Коломийка число 2.

23 Гуцульська коломийка. Чорнобривка.

24 Зачепись кобасою. Коломийка число 3.

25 Повернеш. Лети тужава пісне.

26 Любонька коломийка. Вали.

27 Українська шумка. П. Виноградов, соло.

28 Котилася ясна зоря з неба. Українська народна пісня.

29 Український танець-ансамбль. Друга частина танцю.

30 Український хор-Трембіта. За горою вітер повіває.

31 Ой у полі квітчинька. Ходила я по садочку.

32 Як би мені не огорозили. Ой на горі лєн.

33 Ніч така місячна. Ой не пугай пугаченку.

34 Запам'яті Шевченка. Думи мої.

35 Ой у дузі. Гуляв чужак.

36 Ой ходила дівчинонька. Гопак-танок.

37 Ой Остапа з опери Т. Булаба. Аня матері.

38 Почаївсьма Матір Божа. Страшний суд.

39 Бродить ніч. Сонце низенько.

40 Ой не шуми дуже. Ой я нешаний.

41 Гайка. Бодіється когут з лудом.

42 Ой у саду у садочку. Ой у полі ніяка.

43 Ой запив козак. Коза.

44 Понад садом, садом пшениченька. Через річечку.

45 Світить місяць — Балалайка соло. Гопак.

46 Козачок. Дончик, Балалайський оркестр.

47 Бандура — часті 1 і 2. Соло Виноградова.

48 Закувала та сива зозуля. Сусєдко.

49 Українські попури. Українська думка.

50 Рече та стогне Діпир широкій. Запам'яті.

51 Ох лоншу обрuch. Коло млина, український хор.

52 Засвіталися козачки. Грєчаники, С. Паторжинський і хор.

53 Вийшли в поле косарі. Ой п'є Байда, С. Паторжинський.

54 Приля дівка лєн. Ой летіла горлиця, український хор.

55 Ох Київ до Лубен. Ой не співи місяченку.

56 Верхошино. За сльз моїх.

57 Славіні молодці. Чом, чом не прийшов, соло Петрусенко.

58 За тебе Україно. Гей ну хлопці до зброї.

59 За Сибіром сонце сходить. Гомін, гомін по дібрані.

60 Ой, джигуше, джигуше. Спать мені не хочеться. Соло Петрусенко.

61 Ой ти місяцю зоре. Та не жур мене моя мати, соло Гринько.

62 Чужі брате мій. Ой у лузі червона калина, хор „Сурма“.

63 Да Воякесет Бог. Ангєл Воїни.

64 Дует Одарки і Караса. „Запорожець за Дунаєм“, Литвиненко і Паторжинський.

65 Ой, гоп, ти-ни-ни. І хай пекти і по телята їти, Український хор і оркестра „Бандура“.

66 Ой видно село. Український танець.

67 Балмутти. Стукалка.

68 Тепер я Турок не Козак. Ой пось дуже загулявся, з Опери „Запорожець за Дунаєм“.

69 Катерина, часті 1 і 2. Оркестр української опери.

70 Розп'ягайте хлопці коні. Гей нумо хлопці, український хор.

71 Зелений кудрявчик. Ой за гори туман налягас, укр. хор.

72 Від Бережан до кадри. Казан мені батько, український хор.

73 Я сьогодні від нас виждано. Зелений гай, укр. нар. пісня.

74 Ой там під лісом. Гей степами, оркестр Бандуристів.

75 Цвєла, цвєла калитонька. Пливе човен, оркестр Бандуристів.

76 Коли роздужаються двос. Де ти бродили мої доле, Дует Ляпте і Хромченко.

77 Коло млина яворина. Постелі нам чаміня, Гуцульський ансамбль.

78 Ой Іхав я в горі током. Гуцульський танець.

79 Вуїт вітри, Петрусенко. Дід рудий, Паторжинський.

80 Думи мої. Ой, чого ж ти дубе.

81 Осінні думи-валы. Нал морем-танго.

82 Дударик, цєдрик. Ой астав я в понеділок, укр. хор „Думка“.

83 Ой на горічці. На поточку приля, український хор.

84 Ой хмєло. По той бік гора, І. Паторжинський.

85 Рече та стогне Діпир широкій. Часті 1 і 2. Соло Виноградов.

ЗА ПОВНИМ БЕЗПЛАТНИМ КАТАЛОГОМ УКРАЇНСЬКИХ І РОСІЙСЬКИХ СТИНСОВИХ РЕКОРДІВ ПИТАЙТЕ У ВАШИХ ПРОДАВЦІВ АБО ПИШІТЬ НА ПОНИЩІ АДРЕСУ:

МИ ВИСЛАЄМО РЕКОРДИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ. ШІЛІТЬ ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З ЧЕКОМ, АБО МОНІ-ОРДЕРОМ ГОТІВКОЮ ГРОШЕЙ НЕ ВИСЛАДАЄ.

ДОМАГАНТЕСЯ КАТАЛОГУ — РАДІОПАРАТИВ ТА ФОНОГРАФІВ — Ручнонакручувачки, Електричні та Автоматичні.

Union Square Music, Inc.

27 Union Square West (Corner E. 16th Street) New York 3, N. Y. Dept. U.S.

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСІ САМОХОДОВИХ МЕХАНІКІВ І КУРСІ ІЗДІ

GR. 7-8951

КУРСІ МЕХАНІКІВ КУРСІ ІЗДІ АВТАМІ

Постараємося для Вас про егзамін Лайсенсу. Наші учні дістають дипломи. Помогасмо в одержанні праці. Інструкції в українській і англійській мовах. К У Р С І ДЕННІ. ВЕЧІРНІ. НЕДІЛЬНІ. Інструктори фахівці. Зал. в 1916.

I. TUCHNIEWICZ, директор

Metropolitan Auto School

155 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

ДЛЯ УСПОКОЄННЯ ДЕННИХ БОЛІВ РЕВМАТИЗМУ АБО НЕВРАЛЬГІЇ

АНТРО таблички надаються на пробу.

Чи можете успокійти в дні болі РЕВМАТИЗМУ або НЕВРАЛЬГІЇ? Знайдіть не самі для себе без жадного ризику. Випишіть оце повідомлення до KINGSLEY CO., Box 415, Dept. 13, Peckskill, N. Y. а звідти вишлють вам поштою багато чудових табличок АНТРО, за які ви заплатите поштарев \$3.00, а до того коштів післяплати за доставу. Якщо, після зажиття цих табличок згідно з інструкціями, ви не зможете написати, що це вам помогло на ваші болі, то вам вернуть усі ваші гроші на наше бажання. Отже не терпіть довше, не спробувавши зажити АНТРО.

Імя _____
Адреса _____
Місцевість _____ Статус _____

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

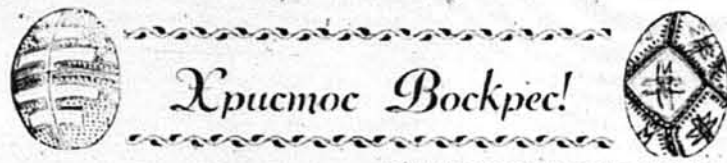
УКРАЇНСЬКА ФУТРИНА РОБІТНЯ В НЬО ЙОРКУ

Roman KUSSOFF

41 W. 57th STREET (5th Floor), (між 5 та 6 th Ave.) NEW YORK CITY

Коли задумаете справити нове футро, перемоделювати, направити, або дати до шову, так порадьтесь в цій справі з досвідченим скіринником Романом Кузовом. Він належне подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковпир були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріалів. Ціни приступні.

Інформація на телефон: PLaza 9-4238.

Христос Воскрес!

Всім, хто нам прихильний
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажаємо —

РОМАН КУЧІНСЬКИЙ
з родиною

Всім УСС-ам, Українському Воїнству
Палестині Братів у цілому світі,
Рідним, Дружам і Знайомим
гріме

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
НИКІФОР ГІРНАК з сім'єю.

Рідним, Дружам і Знайомим,
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажають —

І. і С. Федів та М. Вацків

РІДНІ І ЗНАЙОМИМ
— бажають —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ЛІДІЯ І ПЕТРО ПОСТОЛЮК
239 Liberty Avenue,
Jersey City, N. J.

З нагоди Світлого Воскресіння
Христового

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І КРАЩИХ ДНІВ
своім Рідним і Знайомим по цей
і по той бок океану бажають

МАРІЯ І МІКОЛА ТВЕРДОВСЬКІ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят рідним, приятелям
і знайомим
— бажають —

Мирон і Софія ДОЛЫНЦЬКІ,
Дітройт.

Рідним, Дружам і Знайомим
з нагоди

Воскресіння Христового
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажають —

Люба і Андрій ЛАНЦЧАКІ.
Дорогий Родино, Дружам і незнайомим
Знайдомим, зокрема всім
Членам Української Вільної Академії
Наук, шлемо якнайкращі побажання
радісних Свят Господнього
Воскресіння.

Дарія, Дам'ян і Андрій
ГОРНАТКЕВИЧІ.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З днем Христового Воскресіння
вітасмо Рідним і Знайомим в краю
і на еміграції.

Галина і Роман ЧУЧКЕВИЧІ
1820 Holmden Ave., Cleveland 9, O.

Зі Світлим Празником Христового
Воскресіння вітасмо усіх Рідних,
Приятелів і Знайомих.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Лідія, Леонція і Любомир
КРУШЕВЦЬКІ

Стефанія і Євдокія Каратинські.
Нью-Йорк.

З нагоди Христового Воскресіння
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та всього найкращого всім Рідним,
Приятелям та Знайомим
— бажають —

Ольга, Володимир та Ігор
СОХАНІ.

Великодні святаці побажання
і привіт засілає

всім рідним, приятелям і знайомим
обабіч Атлантики

Василь

КОСАРЕНКО-КОСАРЕВИЧ.

З Світлим Празником
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— вітають —

усіх Рідних, Приятелів і Знайомим
рідним

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Г. і В. РАТИЧІ з Рідною.

НАПЕРСЕРДЕННІШ ПОВАЖАННЯ
з нагоди

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
засілає рідні, приятелі
і знайомим

Родина **УКРАЇНСЬКИХ.**

Усім нашим Представництвом і Кольпортерам, усім Книгарням
і Видавництвам, що співпрацюють з нами, усім нашим Відборцям
і Доставцям та всім Любителям книжок
— шлемо —

СВОІ ЦІРІ ПОВАЖАННЯ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

7469 Jos Campau Detroit 12, Mich., U.S.A.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОСКРЕСНЕ УКРАЇНА!

Усім Шановним Покупцям нашого Базару, Родині,
Приятелям і Знайомим з нагоди

Світлого Празника Воскресіння Христового
найщиріші побажання передає

ПЕТРО ЗАДОРЕЦЬКИЙ
77 East 7th Street
Tel. GRamercy 3-3678 New York 3, N. Y.

Ольга Коренєв

3 МОЇХ АМЕРИКАНСЬКИХ СПОСТЕРЕЖЕНЬ

Прийшло мені шукати для себе на деякий час мебльованої кімнати. Звісно, це нелегке завдання. Врешті знайшла гарну, навіть комфортабельну. В обширній, власній хаті жило їх там тільки двоє: подружка кожне під сімдесятьку. Ця обставина недуже припадала мені до вподоби. От ми в трійку начисили б собі до двісті років. Гарне товариство, гей — гей! Та це мені сказали, що ці бідики втратили кілька місяців тому одинокую дочку, що мешкала з ними.

Не хочу йти до такої сумної хати. Не їду!

Та мислячи десь треба. Діх над голюсо безумовно потрібний. А тут — цій околиці, де мені треба — друтий кімнати немає. — Хоч сиди та плач.

І я хоч-не-хоч йду у цю сумну хату.

На моїх нових господарях час не позначив виразно свого сліду. Він високий, засушений, пр'яма спина, читав без окулярів (рано о 6 годині їде до праці, і о 6 вечером приходить). Вона також висока, також пр'яма, тільки, в супереч до худого чоловіка, тяжкої ваги жінка.

Вечером я привезла до них свої речі. Коли я на другий день рано (за мого звичкою ранком коло полудня) виїхала до кухні, де і мала собі варити, кухонний стіл був заставлений свіжими, ще гарячими коржками (по їхньому «кейкам»). Господина поклала мені, що у неї сьогодні вечером «парти» (цеб то тут дуже звичні товариські сходни).

І ці «парі» повторилися мало не щодня. В моїх господарів було багато родини. Раз був це син з родиною, що жив у сусідньому містечку, то брат господині зі своїми, то сестрини, то братанка, всі з родиною. Рідше вони їхали на «парі» до своїх. «Парі» були з нагодою як уродили, чи річниця вінчання, а то були і без нагоди. На «парі» було весело, часами грався в карти, оглядали обов'язково телевізор і засміялися при веселих сценках.

Траплялася ще одна нагода для «парі». Господарі були запрошені на «бейбі-шавер». Їх вичука сповідалася дитина. Уся родина мала привітати і обдарувати малюка, так сказати б включити його у родинне коло. Дарма, що його ще не було, воно мало з'явитися на світ щойно за два місяці.

Будучи мати, двадцятирічна теодія жінка, чоловік якої в перших місяцях їхнього подружжя був висланий на Корею, здивувала мене своїм виглядом. Фігурка тонка — тоносна, як це здається у молодих американок бувас, це й оландрієнка горетом. Мабуть належала до жінок що старішо плеяку свою худість і чваняться нею. Аж страшно було подумати, як ця фігуринка ажже вратити дитину.

Вертнувшись з «бейбі-шавер», господиня розказувала мені, яку-то величезну гору дарунків дістала «бейбі» від родини. Стільки були і сині і рожеві на весільні випадок, чи це буде дівчинка чи хлопчик.

УПРАВА
ЛІТ. МІСТЕЦЬКОГО
КЛУБУ В ПОРКУ
з нагоди

ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ
пересілає Членам-прихильним,
Клубу, значимим Членам і Симпатичним сердечне

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Членів Товариства, Прихильників та всіх Воїнів, у розсіянні сущих, вітас
з СВЯТОМ СВІТЛО ПАСХИ
та на привіт відповідає
«ВОІСТІНУ ВОСКРЕС!»

Управа Товариства
«ВОІНІНЬ»
1773 Bleeker St.
Brooklyn 27, N. Y.

Усім Приятелям,
Знайомим
і Учасникам

КУРСІВ ТІХНІЧНОГО
КРЕСЛЕННЯ
розкисним у ЗДА
і Канаді
— бажаю —

УСПІХІВ
і ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Христос Воскрес!

КОСТЬ ЦЕРКЕВИ!
350 Grove Str.
Jersey City, N. J.

ВЕЛИКОДНЯ ХРЕСТИКІВКА
Уложив: А. П.

ЗНАЧЕННЯ СЛІВ:
Поземо: 1. Прізвисько чеського будителя народу. 2. полон. 3. буря. 4. один із днів у великодному тижні. 5. заживають хворі. 6. прізвисько комуністичного провідника в сх. Німеччині. 7. місто в Румунії. 8. перший склад річки в Німеччині. 9. господарська будова. 10. нота. 11. і. місто в Італії де перешкода установка. 12. грошова одиниця. 13. займенник (звід). 14. жіноче ім'я (здрібніло). 15. єгипетський бог. 16. писмо. 17. «це» в англ. мові фонетично. 18. пекло. 19. сценічний твір. 20. завіт проти хаток (т=д). 21. обіцяють комуністи для всіх. 22. місто в Галичині (— Д). 23. голос півні (звід). 24. великодний привіт. 25. документи. 26. прислівник. 27. англійська буква (фонетично). 28. с. на дереві. 29. частина лица (здрібніло). 30. с. в полові (одина). 31. підтримка. 32. склянка установка (звід). 33. традиційна різдвяна страва (другий склад). 34. певно. 35. вода в латинській мові. 36. трійний гриб. 37. п'ястук. 38. змієд. 39. залізничний шлях (без першої букви).

Доземо: 1. забави. 2. товч (звід). 3. 4. в'язанка. 6. акушерка. 7. балка. 8. міра. 23. помічник. 39. наст. вечір, інакше. 40. мала. 41. старозакопні жиди (звід). 42. с. в будові. 43. дотеп. 44. продовження. 45. одиниця опору. 46. мас дик (звід). 47. напикот. 48. живе в воді. 49. прізвисько українського гетьмана. 50. небезпак; нахальний. 51. історичне місто на Україні. 52. пошуків ови (друга половина слова). 53. товщина рослина. 54. рика в Азії. 55. продавець. 56. скорочення при підвищенні в службі. 57. пожива для худоби. 58. скорочення української установи, зглядю Товариства в Канаді. 59. буква фонетично. 60. нота. 61. так, в чужій мові. 62. займенник. 63. лабораторійний посуд (с=т). 64. край в Німеччині (с=с). 65. місце спочинку народженого Ісуса. 66. острів на Середземному морі. 67. прізвисько відомого байкара. 68. будинок для безпрі. 69. карта (звід).

Христос Воскрес!

Рідні, Дружам, Приятелям та знайомим щірі побажання

ХРИСТОС ВОСКРЕС
пересілає оцією дорогою

ЛІЛІЯ ПАВЛІШ з родиною.

З нагоди Свят Воскресіння Христового
найщиріші побажання
Рідні, Дружам і Знайомим
тут і за океанами шлють

Марія і Володимир БАРАГУРНІ
з дітьми.

Рідним і Знайомим в Краю і за границею, як рівно всім, що купили мої святкові великодні листи. — з нагоди Воскресіння — складаю щірі побажання!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

МІКОЛА АНАСТАСІВСЬКИЙ
681 St. Peter St., St. Paul, Minn.

Рідним, Дружам та Знайомим
ВЕСЕЛИХ та ЦАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресіння Христового
— засілають —

Лідія, Володимир МАРТИНЦІ
з Донкою.

183, — 4th St., Jersey City, N. J.

З нагоди Воскресіння Христового
бажають всього найкращого
рідні, приятелі і знайомим:

Павло і Марія ГОЛОВАНІ
Д-р Михайло і Іванна ГОЛОВАНІ
з дітьми та Марія ГРИГОРЦІВ
Gary, Ind.

Родина, приятелі, з Радисня, Сосно
та околиці, усім знайомим міста
Востону та колишніх таборів Шал-
дарфу і Парфрікену у передіють
свої найщиріші Великодні
побажання

Михайло і Пелагія КИСЛІ
40 Paul Gore St., Jamaica Plain, Mass.

РАДІСНИХ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ
бажаємо близьким і далеким
о. **АНДРІЙ КІСТІ**, священик:
Rev. Andrew Kist,
415 — 2nd Street, N. E.
Minneapolis 13, Minnesota, U.S.A.

ВЕЛИКОДНІ ПОВАЖАННЯ
з Арізони пересілають
свої рідні, приятелі та всім
знайомим

Орися і Володимир КОВАЛЬ

Родині, приятелям та всім
знайомим
найкращі побажання
Веселих Свят пересілають
Олександр, Наталія, Анна і Надія
ГЛАДІШОВСЬКІ.

Щірі побажання з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ
— засілають —

Рідні, Дружам і Знайомим
Таня, Софія і Сомен
МІХАЙЛИШИНІ.

ВЕСЕЛИХ та ЦАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресіння Христового
— бажаємо —

всім нашим знайомим.
Варнара, Володимир і Федір
ОЛІНІНІ.

Рідні, Приятелі і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ
Воскресіння Христового
— бажають —

Стефанія і Лілія КАРАПІНКА

РАДІСНИХ та ЦАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресіння Христового
— бажають —

Рідним, Дружам та Знайомим
— бажають —

Рідні, Приятелі і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажає

і Великодній Привіт засілає
Д-р Богдан **ОЛЕСНИЦЬКИЙ**
з родиною
(Нью-Йорк, Н. Дж.)

Родина, Приятелі та Знайомим
по цій і по тім боці океанів із нагоди
Великодні найсердечніші побажання:
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Христос воскрес —

Україна воскресне!
— шлють —

Михайліна та Іван СТАВНИЧІ
з родиною з Клівленду.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Рідним і Знайомим
— бажає —

ЦАСЛИВИХ СВЯТ!
МІХАЙЛО СІРІП
Гленрідж — Скенектеді

Усім моїм парафіанам, рідним, землякам, знайомим і приятелям щіро-
сердечні святкові побажання:
Христос Воскрес!

Волостину Воскрес!
на цьому місці складає
о. прот. д-р Вол. Левинський, парох,
Аллентані, Па., Великедє 1952.

З нагоди ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ най-
щиріші побажання для Родини, Ви-
панам професорам К. Кононенко, І.
Вончук, І.З.Н. при УВУ, В.Ш.Д.
Наук при УТГІ, Україн ТУСМ-у, та
членам О.Д. ТУСМ-у в Нью-Йорку
і в іншому членстві ТУСМ-у в
ЗДА, Р.У. ООСФУ, Р.У. СУМА,
всім приятелям та друзам шле

О. І. М. МОРОЗ.

Рідним, Дружам і Знайомим
з Воскресінням Христовим
бажають:

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Юлія, Євген, Володимир і Роман
ЛИСНЯКІ.

Рідним, Дружам і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

Христині, Володимир і Микола
БАРАНЕЦЬКІ
та Володимир НАЗАРОВИЧ.

Рідним, Дружам та Знайомим
ВЕСЕЛИХ та ЦАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресіння Христового
— бажають —

ПРИТУЛІ

323 S. Regester St., Baltimore 31, Md.

П. ВІРА СОСН—КА!
Сердечно вітаю зі Святими і шлю
найщиріші побажання справді
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і багато радості!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! **М. С.**

Усім друзам, кривим і знайомим
по всім світі сущим з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
паста, здоров'я і сповнення наших
мрій пересілають

Олена і Амвросій МАРУНЕНКО
226 Diamond St., Bethlehem, Pa.

ЦАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ
— бажає —

всім знайомим і мільйонам незнайомим
змагунам і борцям на всьому
полі визвольної боротьби

ЄВГЕН СЛОВСЬКИЙ.

4050 — 6th Ave., N. E. Seattle 5, Wash.

РАДІСНИХ та ЦАСЛИВИХ СВЯТ
Христового Воскресіння
Рідні, Дружам, Знайомим і Крайнам
— бажають —

Д-р Михайло, Галі і Юрія
ГОДОВАНІ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Архп. Григорія, Духовництво
і Вірних УАПЦ вітасмо
зі Святлом Воскресіння Христового!

Панімакта О. ВІКОВЕЦ,
ТЕО. СИДОРЕНКО.

Помікую **ТАТ'ЯНУ ОЛ. ЛЕОНТІС.**
ВУ-БАВІН та **АЛІКА** з Київля, Во-
лод. вул. Прошу писати:

А. BABIN
3306 North 17th Street,
Philadelphia 40, Pa., U.S.A.

РАДІСНИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
— бажає —

Шановним Покупцям, Приятелям і всьому Громадянству
УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ «ГОВЕРЛЯ»

HOWERLA SHOES
203 Springfield Ave., Newark, N. J. Тел. Market 3-6248

ТРАДИЦІЙНИЙ ХРИСТОС ВОСКРЕС!
— вітають —

своїх Пациєнтів, Приятелів і Українське Громадянство

Д-Р ВОЛОДИМИР БАРАН
з ДРУЖИНОЮ

119 EAST 10th STREET (між 2—3 Ере.)
GRamercy 7-3016 New York, N. Y.